

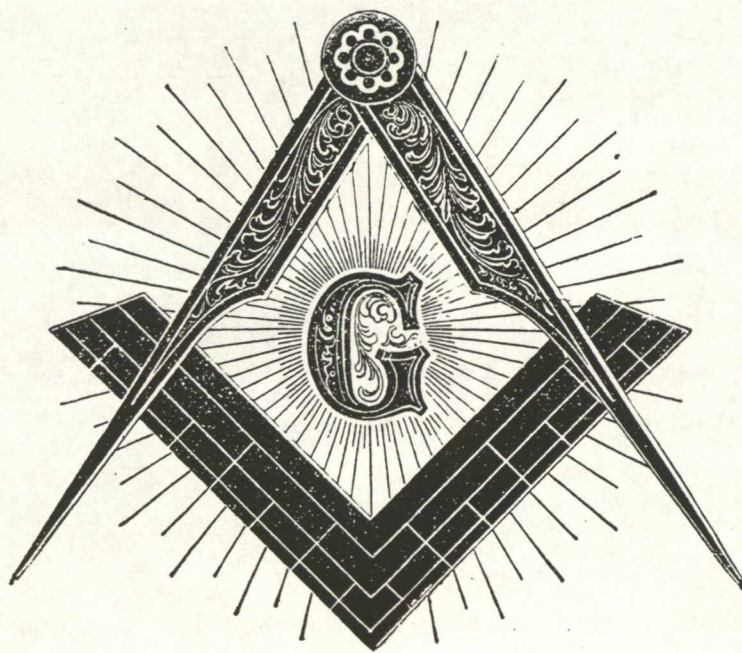
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΤΕΚΤ. Π. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ Ε. Σ. ΣΤΟΔΕ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ."

ΤΕΥΧΟΣ Γ'

ΕΤΟΣ 5912

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

1912

“ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ”

ΤΕΚΤ. . . ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΙΜΗΝΙΑΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΤΗΝΔΡΟΜΗ ΟΣΤΡΑΚΑ ΔΕΚΑ (10)

Συντάκτης: ἀδ.: Κ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ἢ Ἐκδότης: ἀδ.: Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, 30

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

1. Ἡ συνεργασία τῶν ἀδελφῶν (ἐπιστολὴ πρὸς τὰς ἀδελφάς).
2. Ἡ τεκτ.: ἄλυσος ὑπὸ ἀδ.: Μάϊσνερ.
3. Ὁ ἐν Μακεδονίᾳ τεκτονισμὸς ὑπὸ ἀδ.: Φιλ. Παπαγεωργίου.
4. Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ὑπὸ ἀδελ.: Χίλλερ.
5. Ἱστορικὸν ἡμερολόγιον τοῦ τεκτονισμοῦ. Μάρτιος.
6. Σύντομος ἱστορία τοῦ ἐλευθεροτεκτονικοῦ τάγματος.
7. Στατιστικὴ τοῦ παγκοσμίου τεκτονισμοῦ.
8. Κίνησις τοῦ παγκοσμίου τεκτονισμοῦ.
9. Ἑλληνικὴ Ὀδικὴ Ἑταιρία.
10. Κίνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ.
11. Κανονισμὸς τοῦ βραβείου Ἀρετῆς.
12. Κρίσεις τοῦ ξένου Τεκτ.: τύπου περὶ τοῦ Περιόδ.: «Υψηλάντης».

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

(ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΔΕΛΦΑΣ)

Περὶ τῆς τεκτονικῆς ἡμῶν συνεργασίας ἐπεθύμουν νὰ σᾶς ὁμιλήσω σήμερον, φίλτατοι καὶ ἀξιότιμοι ἀδελφοί. Θὰ εἶναι δὲ ἀναγνώρισις τῶν λαμπρῶν ἀρετῶν τῆς γυναικός, ἐὰν ἀναφέρω εἰσαγωγικῶς ἐν μέρος τῆς συνεργασίας σας σπουδαιότατον δι' ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας, οἵτινες κατηγοροῦμεθα ὡς ἐγωῖσταί. Εἶναι ἡ ἰκανότης ὑμῶν πρὸς αὐταπάρνησιν. Ἡ Στοὰ εἶναι λίαν ἀπαιτητικὴ. Εἶναι ἀντίζηλος τῆς οἰκογενείας κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν δέχεται νὰ ὑπηρετῆται διὰ τῶν ἡμίσεων δυνάμεων, διὰ τῆς ἡμισείας θελήσεως· αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπὶ ὥρας ἐντελῶς ὀλόκληρον τὸν ἄνθρωπον, ὀλόκληρον τὸν ἄνδρα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι πανταχοῦ καὶ πάντοτε θέλει τὸν ἄνδρα σκεπτόμενον καὶ δρῶντα διὰ τὸν τεκτ.· Τοῦτο εἶναι δὲ σχεδὸν τὸ αὐτό, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ σύζυγος καὶ ἡ μήτηρ πρέπει νὰ ἀπαιτῆ δι' ἑαυτήν καὶ διὰ τοὺς ἰδικούς της, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ εὐτυχία ἐν τῷ οἴκῳ της. Ἀλλὰ συμβαίνει, ὥστε καὶ ἡ Στοὰ ἕνεκα τῶν μεγάλων, ὀλόκληρον τὸν κόσμον περιλαμβάνοντων, σκοπῶν αὐτῆς, νὰ μὴ δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ, οὐδεμίαν τῶν ἀξιώσεων της νὰ ἐγκαταλείψῃ, ἕνεκα τούτου δὲ πάλιν σεῖς αἱ γυναῖκες, αἱ εὐγενέσταται ἀδελφοί, πρέπει νὰ ὑποχωρήσετε, συμβιβάζουσαι οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε χωρὶς νὰ βλαθῇ ἡ οἰκιακὴ εὐτυχία, νὰ ἀφιερῶνται ὁ ἀνὴρ εἰς τὴν πραγματικῶν τῶν σκοπῶν τοῦ τεκτ.· Εἰς τὴν παροχὴν ταύτην οὐσιώδους μέρους τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον ὁ ἀνὴρ θὰ διέθετε ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του, ἐγκειται μία θυσία, τὴν ὁποῖαν ἡ Στοὰ πάντοτε μετ' εὐγνωμοσύνης θὰ ἀναγνωρίζῃ, ἐν τούτοις ὅμως πάντοτε θὰ ἀξιῶσιν καὶ θὰ θεωρῇ αὐτὴν αὐτονόητον, διότι ἡ ὑπὲρ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐργασία, εἶνε ἐργασία ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας καὶ ἀντιστρόφως.

Θὰ ἠδύνασθε τώρα νὰ ἐρωτήσητε διατί δὲν προσλαμβάνομεν ὑμᾶς ὡς τακτικὰ μέλη τῆς Στοᾶς, ἀφοῦ παρ' ὑμῶν ἀναμένομεν θυσίας καὶ συνεργασίαν, καὶ ἀφ' οὗ μάλιστα ὑπάρχει σήμερον μεγάλη κίνησις περὶ τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων καὶ τῆς ἀναγνώρισεως τῆς γυναικός ὡς ἰσαξίου πρὸς τὸν ἄνδρα. Διατί λοιπὸν δὲν προσλαμβάνομεν γυναῖκας εἰς τὰς Στοὰς ἡμῶν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι

σχετικῶς ἀπλή. Οἱ τέκτονες εἰς τὰ ζητήματα τῆς τάξεως εἶναι ἀναγκαίως συντηρητικοί. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἀνάπτυξις, ὁ ἐξευγενισμὸς, ἡ ἀνατροφή τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας, τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁμῶς μόνον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἁρετῆς καὶ εὐθείας δύναται νὰ ἐπιζητήσῃ, δὲν δύναται δὲ καὶ δὲν θέλει νὰ καταστρέψῃ ὅ,τι ἡ φύσις καὶ ἡ διοικοῦσα τὸν κόσμον ὑψίστη θέλησις ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν. Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ δὲ ἔγκειται διὰ τὸν τεκτονισμὸν ἀμετάβλητος θεμελιώδης ὁρος, ὅπως ἕκαστος ἄνθρωπος πράττει τὸ καθήκον του ἐπὶ τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν προσδιώρισεν αὐτὸν ἡ θέλησις τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ὁ τεκτονισμὸς δὲν ἀνέχεται, ὥστε ὁ εἰς νὰ ὑπερπηδᾷ εἰς τὸ φυσικὸν πεδίον τοῦ ἄλλου, διότι τοιοῦτοτρόπως αἱ δυνάμεις ἐξασθενοῦσι καὶ εἰς τὴν δεδομένην στιγμὴν ἀναγκαίως παραλύουσι. Τὸ δὲ πεδίον τῆς δράσεως τῆς γυναικὸς εἶναι φυσικῶς τελείως διάφορον τοῦ ἀνδρὸς, καίτοι οὐχὶ μικρότερον· τὰ σημεῖα δὲ τῆς ἐπαφῆς τῆς τεκτονικῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν.

Ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου θελήσετε φίλταται ἀδελφαί, νὰ ἰσχυρισθῆτε ὅτι ὁ τεκτονισμὸς ἀσχολεῖται δι' ἔργα ἀγάπης πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ δὲν φαίνεται βεβαίως ὀλιγώτερον κατάλληλος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ πάλιν σᾶς δίδω δίκαιον. Εἰς ἐν μόνον ἔχω ἀντίρρησην, ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτὸς παντοῦ καὶ πάντοτε δὲν ἐκπληροῦται διὰ τῶν αὐτῶν δυνάμεων. Οἱ σκοποὶ τῆς ἐνεργοῦ ἀγάπης εἶναι πολλαπλοὶ καὶ δὲν ἐκπληροῦνται διὰ τῆς συνταγῆς, τὴν ὁποίαν δίδει ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ καρδιά. Εἰς τὸν ἄνδρα ἀνήκει τὸ βαρύτερον μέρος τῆς ἐργασίας ταύτης· τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐν τῇ φοβερᾷ καθημερινῇ πάλῃ, εἰς τὰ διάφορα στιγμιαίως ἀναφαινόμενα ζητήματα, πρέπει νὰ ἐκπληρῶι μετὰ τῶν μεγαλειτέρων αὐτοῦ δυνάμεων. Πρὸς τοῦτο ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ὁμοίων καὶ ἀδελφῶν του, τῆς συναναστροφῆς ἐν τῇ Στοᾷ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσρέει ἡ ἐκ τῆς ζωῆς πείρα διὰ τὴν περαιτέρω ἐργασίαν. Ἡ γυνὴ ὁμῶς δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιοῦτου τινὸς κέντρου ὡς ἡ Στοά. Τὸ μέγιστον, παρὰ τὴν φαινομενικὴν αὐτοῦ σμικρότητα, πράγματι δὲ εὐρύτατον ἔδαφος ἐνεργείας τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ οἰκία ἡ πηγὴ τῶν δυνάμεων τῆς εἶναι ἡ καρδιά, ἣτις γίνεταί τόσῳ πλουσιωτέρα, ὅσῳ περισσοτέρα ἀγάπη καὶ εὐλογία ἐκρέει ἐξ αὐτῆς. Ὅ,τι οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὁ ἀνὴρ, φέρει τοῦτο εἰς πέρας ἡ γυνὴ καθιστᾷ αὐτὴ τὴν οἰκίαν Στοᾶν καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς πνεῦμα ταξινομεῖ, ὅπως παραμείνωμεν εἰς τὸν συμβολισμὸν, τὸ τυπικὸν καὶ τὴν ἐργασίαν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀνθρωπικῆς ἰδέας. Ἀνωτέρω ἀνέφερα, πόσα ἡμεῖς οἱ τέκτονες ἔχομεν νὰ ἐπιτελέσωμεν, ἵνα διαπαιδαγωγήσωμεν διὰ τὸ μέλλον τοὺς ἀθρώπους, τοὺς ὁποίους τοῦτο ἔχει ἀνάγκην. Φίλταται καὶ ἐρίτιμοι ἀδελφαί! ἐπὶ τοῦ σπουδαιότητος τοῦτου θέματος ἔχετε σεῖς τὸ μεγαλιότερον μέρος τῆς ἐργασίας· ἐδῶ εἶναι ἡ γέφυρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ τεκτονισμὸς καὶ ἡ ἡσυχὸς ἐργασία ὑμῶν θὰ τείνωσι πρὸς ἀλλήλας τὰς χεῖρας καὶ πρέπει νὰ ἐμπιστεύωνται ἀμοιβαίως.

Εἶναι πράγματι, ἐὰν καὶ μόνον ἐπ' ἐλάχιστον παρατηρήσῃ τις ἀφ' ὑψηλοῦ τὴν ζωὴν, μία τῶν ἐκπληκτικῶν ἀληθειῶν, ὅτι τὰ πλέον αὐτονόητα πράγματα ἐν τούτοις εἰς ἐλάχιστους τῶν ἀθρώπων εἶναι αὐτονόητα. Πρέπει νὰ ἐκφράσῃ τις αὐτά, ἵνα λάθωσιν ἐν ὄνομα, πᾶσαι δὲ αἱ σοφαὶ καὶ ἀληθεῖς παροιμίαι δὲν εἶναι τι πλέον ἢ αὐτονόητοι ἀλήθειαι. Ἐπ' οὐδενὶ θέλω νὰ σᾶς ὀμιλήσω διὰ παροιμιῶν, ἐὰν σᾶς εἶπω τὸν ἀκόλουθον θεμελιώδη κανόνα: «Τὸ καλὸν πνεῦμα

τῆς γυναικὸς ἰδρύει τὴν οἰκίαν ἢ οἰκία στηρίζει τὴν οἰκογένειαν, ἢ οἰκογένεια τὸ κράτος, καὶ ἀμφοτέραι, οἰκογένεια καὶ κράτος, στηρίζουσιν ὡς φορεῖς τῆς τάξεως τὸν κόσμον, ἵνα μὴ καταπέσῃ οὗτος πάλιν εἰς τὸ χάος, ἀμφοτέρω ὅμως εἶναι εὐγενέσταται καὶ ἀνεξάντλητοι δυνάμεις προερχόμενα: ἐκ τῆς ψυχῆς τῆς γυναικὸς». Ὡς ἐλέχθη, τοῦτο εἶναι αὐτονόητον. Μόνον δὲ διότι δὲν ἐκφραζόμεθα πάντοτε τοιούτῳ τρόπῳ καὶ δὲν σκεπτόμεθα ἀρκούντως περὶ αὐτῶν, ἕνεκα τούτου ἔκρινα καλὸν καὶ ὠφέλιμον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ ὑπενθυμίσω τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν. Παρεμπιπτόντως δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ γυνή, ἡ ἀληθὴς γυνή, ἥτις ὑπερηφάνως φέρεται τὸ ὄνομα τοῦτο, δὲν ἔχει βεβαίως λόγον νὰ ἐποφθαλμιᾷ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας καὶ τὴν ποικίλην, σκληρὰν καὶ δυστυχῶς πολλὰκις οὐχὶ μόνον ἀχάριστον ἀλλὰ καὶ ἄκαρπον ἐργασίαν μας.

Ποῖα δὲ πρέπει νὰ εἶναι ἡ τεκτονικὴ ὑμῶν ἐργασία; Δὲν θέλω νὰ σᾶς διδάξω ὡς ἀπὸ ἀμβωνος περὶ τοῦ μέτρου καὶ τῆς περιοχῆς τῶν καθηκόντων σας. Τοῦτο δὲν θὰ ἦτο πολὺ φιλόφρον, σεῖς δὲ τουναντίον πρέπει νὰ ἀκούσετε σημερινὰ πράγματα φιλόφρονα. Λοιπὸν οὐχὶ διδασκαλίαν, οὐχὶ πολλὰ περὶ καθηκόντων. Θὰ ὁμιλήσωμεν τουναντίον περὶ τῆς ἰλαρότητος καὶ τῆς γελαστῆς καρδίας. Ἄς παρατηρήσωμεν ὁμοῦ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κοινὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τότε ἀφ' ἑαυτοῦ θὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα, πῶς ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ εἶναι ὠφέλιμος.

Ἐνθυμηθῶμεν δύο τύπους γυναικῶν. Τὴν γυναῖκα τοῦ εὐπόρου καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πτωχοῦ. Ἡ πρώτη μὴ ἔχουσα ἀνάγκην νὰ παρέξῃ ὑλικὴν συνδρομὴν, μεριμνᾷ περὶ τῆς τάξεως τῆς οἰκίας τῆς, ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τῆς, τῶν μελλόντων αὐτῶν παραγόντων τῆς προαγωγῆς τῆς κοινωνίας - διότι μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ μητέρα κυρίως διαπλάσσει τοὺς χαρακτῆρας τῶν παιδίων, ὅλοι δὲ οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἀνωμολόγησαν πάντοτε, ὅτι τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς τὴν μητέρα τῶν ὀφείλωσι - καὶ ἀφοῦ περατώσῃ τὸ ἔργον ἐν τῷ ἴδιῳ αὐτῆς οἴκῳ, προσπαθεῖ νὰ ἀνεύρῃ ἐκτὸς αὐτοῦ τοὺς πάσχοντας, τοὺς πονοῦντας, τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὁποίους διὰ τῶν δυνατῶν αὐτῇ μέσων βοηθεῖ, ἀνακουφίζει, ἐνδυναμώνει, συμβάλλουσα οὕτως ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς κοινωνίας, ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς αὐτῆς. Ἡ δευτέρα ἐν ᾗ μεριμνᾷ διὰ τὸ οἰκοκυριό τῆς καὶ ἐν ᾗ ἐπιβλέπει καὶ καθοδηγεῖ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῆς, ἀφ' ἑτέρου προσπαθεῖ διὰ τῆς ἄκρας οικονομίας, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας κατὰ τὰς ἐλευθέρους αὐτῆς ὥρας - καὶ τοιαύτας ἔχει ἀρκετὰς ἢ καλὴν οἰκοκυρὰ - κεντῶσα, ράπτουσα, βοηθοῦσα γραφικῶς ἢ χειρωνακτικῶς τὸν σύζυγον αὐτῆς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπάρκειαν τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως καὶ ὑποστηρίξεως τῆς οἰκογενείας στερεώνει τὸ κράτος, ἐργάζεται ἐπίσης ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ δύο οὗτοι τύποι, ἀξιότιμοι ἀδελφαί, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τι σπάνιον ὑπόδειγμα, ἀναφέρομεν μόνον αὐτοὺς ἵνα καταδείξωμεν ὅτι διακρίνει αὐτοὺς ἰδιαιτέρως. Οἱ δύο οὗτοι τύποι ἀπαντῶσι σχεδὸν γενικῶς εἰς τὰς ἐλληνικὰς οἰκογενείας, ἡ δὲ ἀπεριόριστος ἰκανότης τῆς γυναικὸς πρὸς προσαρμογὴν δίδει εἰς τὸν ἄνδρα ἐν τῇ συζύγῳ μίαν θαυμασίαν βοηθόν. Ἐκ τῆς γενικεύσεως τοῦ παραδείγματός τούτου συνεπάγεται, ὅτι αἱ γυναῖκες ἡμῶν ἔχουσιν ἀκατάβλητον θησαυρὸν ἀγάπης, μεγάλην νοημοσύνην καὶ σωφροσύνην καὶ ὅτι εἶναι πάντοτε ἔτοιμα καὶ ἱκανὰ νὰ αὐτοθυσιάζωνται ἐργαζόμεναι ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας. Ἐπεθύμουν νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως ὑπὸ τὴν τεκτονικὴν αὐτῆς σημασίαν μίαν τῶν ἱκανο-

τήτων τῆς καλῆς συζύγου: τὴν ἰκανότητα νὰ διατηρῆ εἰς τὸν ἄνδρα τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν φαιδρότητα, τῆς ὁποίας ἔχει οὗτος ἀπόλυτον ἀνάγκην. Τοῦτο γνωρίζετε φυσικὰ πᾶσαι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀξίωσις ἀλλὰ μᾶλλον ἀναγνώρισις, ἐὰν εἶπω: ὅτι ἡ γυνὴ οὐχὶ μόνον ἀναμένει μετὰ χαρᾶς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ συζύγου ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ διασκεδάσῃ ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν δυσαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς αὐτὸν ἢ ἐργασία. Εἶμαι πεπεισμένος καὶ θέλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τοῦτο, ὅτι σεῖς ὄλαι δεικνύετε εἰς τοὺς συζύγους σας πρόσωπον εὐχαρι καὶ στόμα μειδιῶν, ὅταν οὗτος κουρασμένος καὶ ἐξηντλημένος ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἶκόν του. - Γνωρίζετε ἐπίσης, φίλταται ἀδελφαί, ὅτι μόνον οὕτως ἢ ἀληθῆς χαρὰ, μόνον οὕτως ἢ εὐχαρίστησις δύναται νὰ βασιλεύσῃ ἐν τῷ οἴκῳ, ἥτις δίδει ἰκανοποίησιν διὰ τὴν παρερχομένην ἡμέραν καὶ δίδει δυνάμεις διὰ τὴν ἐπομένην. Πιστεύσατέ με: Καὶ τοῦτο, ὅσον ἀσήμαντον καὶ ἂν φαίνεται, εἶναι ἐν τούτοις πολὺτιμον μέρος ἀληθοῦς τεκτονικῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν μόγη ἢ γυνὴ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ. Ἀνατρέφει ἀνθρώπους εὐθύμους καὶ γελαστούς, εὐθυμοὶ δὲ ἀνθρωποὶ ἐπραξαν καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τὸ ἀριστον ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀνέπτυξαν τὰς μεγίστας δυνάμεις. Μία γυνὴ, κατὰ τὴν πρόπουσαν στιγμὴν εὐχαρις καὶ γελαστή, πολλαπλασιάζει τὴν δυνάμιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ αὐξάνει τὸν πλοῦτον τῆς οἰκίας, διὰ τῶν λεπτῶν εὐεργετικῶν αὐτῆς χειρῶν ἐξαλείφει πάσας τὰς δυσαρεσκείας, αἵτινες ἀναφαίνονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Αὕτη βλέπει περὶ ἑαυτὴν ἀναπτυσσόμενον γένος ἰσχυρῶν ἀνθρώπων, δωρεῖ εἰς τὸ κράτος τοὺς εὐγενεστέρους πολίτας καὶ προσθέτει λίθους καταλλήλους εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τοὺς ὁποίους οἱ χρόνοι δὲν δύνανται νὰ καταστρέψωσι.

Τὸ εὐχαρι καὶ ὁ καλὸς τρόπος τῆς συνετῆς συζύγου ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τῶν πληγῶν τῆς ψυχῆς, τὰς ὁποίας συχνάκις οὐδεὶς ἀντιλαμβάνεται. Τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ καλὴ καρδιὰ τῆς γυναικὸς εἶναι ἀγνωστὴ ἀγάπη ἐξυψουμένη εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἰδεώδους, ἥτις δι' ἑνὸς μειδιάματος δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ καὶ τὸ αἷμα εἰς τὴν καρδίαν. Ἡ ἀγάπη τῆς γυναικὸς βλέπει μὲ ἑκάτον ὀφθαλμούς, ὅ,τι συχνὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἀνδρὸς παρουσιάζεται ψευδῶς ἢ ὅ,τι πολλάκις οὗτος δὲν βλέπει· κατανουόμεν δὲ ἡμεῖς οἱ ἄνδρες πλειστάκις, ὅτι καὶ αἱ ἀπλοϊκότεραι καὶ ἄμοιραι τοῦ κόσμου γυναῖκες πολλάκις ρίπτουσι διὰ μιᾶς λέξεως φῶς, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ματαίως ἀνεζητοῦμεν δι' ὄλων τῶν σκέψεών μας. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς γυναικὸς - ἀδιάφορον ἐὰν ἀναφέρεται εἰς τὰ τέκνα ἢ τὸν σύζυγον - ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ ἐξιχνιάζῃ τὰς ἀνάγκας ἐκείνας, αἵτινες κείνται βαθύτερον. Περαιτέρω ἀπαιτήσεις τινὲς τῆς ἐποχῆς καταδεικνύουσιν ἔτι περισσότερον τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς.

Ἐξετάσωμεν νῦν μίαν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων: τὴν θρησκείαν. Αὕτη ἀπώλεσε γενικῶς καὶ εἰς βάθος καὶ εἰς περιεχόμενον καὶ ἡ εὐσέβεια ἐγένετο σπανιωτέρα. Τοῦτο εἶναι ἀσθένεια τῆς ἐποχῆς, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ τέκτονες θέλομεν νὰ καταπολεμήσωμεν. Ἡμεῖς αὐτοὶ καλλιεργοῦμεν ἐν τῇ Στοᾷ τὴν εὐσέβειαν καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἀνατραφῶσι τὰ τέκνα ἡμῶν ἄνευ αὐτῆς. Δυνάμεθα νὰ ἀξιῶμεν ἵνα τὰ τέκνα μας μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ προσεύχωνται τακτικῶς, δυνάμεθα νὰ συνομιλῶμεν μετὰ τῶν θυγατέρων καὶ υἱῶν μας καὶ νὰ συνεθίζωμεν τὸ πνεῦμα αὐτῶν εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν δὲν ἔχομεν πάντες τὴν αὐτὴν ἰκανότητα διὰ τὸ σπουδαῖον

και δύσκολον τοῦτο θέμα, ἕκαστος δὲ δὲν δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νεοροῦ παιδίου, ὥστε αἱ σκέψεις νὰ προσαρμόζονται εἰς τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ και νὰ ἐπηρεάζωσι τοῦτο. Καὶ ἐδῶ μόνον ἡ γυνὴ, ἡ μήτηρ, δύναται και πρέπει νὰ ἐπέμβῃ και βοηθήσῃ. Καὶ ἡ ἀπλὴ γυνὴ δύναται, ἐὰν ἔχῃ τὴν καλὴν καρδίαν και τὸν καλὸν τρόπον, νὰ κατορθώσῃ πολὺ περισσότερα ἢ ἡμεῖς οἱ ἄνδρες μὲ τὰς ἀξιώσεις και ἐντολάς μας. Εἰς αὐτὴν πρὸ παντὸς εἶναι ἐμπει-
στευμένη ἡ ἀνάπτυξις τοῦ παιδικοῦ πνεύματος και αὕτη δύναται διὰ πλήθους μικρῶν, μικροτάτων μέσων νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε ἡ ψυχὴ τοῦ παιδίου νὰ μένῃ εὐαί-
σθητος εἰς τὴν εὐσέβειαν και μὴ καταπέσῃ εἰς τὴν ἀσέβειαν και βαναυσότητα. Τὸ παράδειγμα τῆς μητρός, ἡ εὐχάριστος εὐσεβὴς πίστις πρέπει νὰ καταστήσῃ εἰς τὰ παιδιά ἀδύνατον νὰ καταρρίπτωσι προῶρως πράγματα, τὰ ὅποια ἐν τῇ πλησμονῇ τῆς παιδικῆς των σοφίας βλέπουσι περιφρονητικῶς, διότι δὲν ἔχουσι τὴν ἰκανὴν ἀνάπτυξιν, ἵνα ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἡ γυνὴ θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτο, μόνον ἐὰν ἡ εὐσέβεια αὐτῆς εἶναι πλήρης ἰλαρό-
τητος, ἐὰν ἡ μήτηρ δὲν θέλει νὰ ἀναθρέψῃ ἀνθρώπους προσποιουμένους εὐσέ-
βειαν και Ἰησοῦτας.

Πρέπει νὰ εἶναι τις χαρωπὸς εἰς τὴν εὐσέβειαν και εὐσεβὴς εἰς τὴν χαράν. Καὶ τοῦ ἐνὸς και τοῦ ἄλλου ἔχει ἀνάγκην ἡ ἐποχὴ μας και ἀμφοτέρα δύναται ἡ γυνὴ νὰ προσφέρῃ ἀφθονώτερον και καλλίτερον τοῦ ἀνδρός.

Ἐὰν ἡ βία αὕτη ὑπάρχῃ, τότε δύναται ἡ γυνὴ νὰ οἰκοδομῇ ἡσυχος και βεβαιὰ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Τὸ παράδειγμα και ἡ σωφροσύνη αὐτῆς πρέπει νὰ παλαίωσι κατὰ τῆς ἀσεβείας, ἥτις ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ τὴν νεολαίαν. Τὸ παράδειγμα και ἡ σκόπιμος αὐτῆς ἀγάπη πρέπει νὰ προκαλῶσι σεβασμὸν εἰς τὴν νεολαίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους και σεβασμὸν πρὸς οἰανδήποτε ἐργασίαν. Ὁ νέος δὲν πρέπει ὑπερήφανος νὰ περιφρονῇ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀπλοῦ ἀνδρός. Τοῦτο εἶναι σπουδαιότατη ἀξίωσις τῆς ἐποχῆς, ἡ γυνὴ δὲ πρὸ παντὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν μείωσιν τῶν διαφορῶν και νὰ σμικρύνῃ τὸ χάσμα, τὸ ὅποιον χωρίζει τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐδῶ βοηθεῖ ἡ ἰλαρότης, διότι δὲν ὑπο-
μένει ψυχρὰν καρδίαν και ὑπερηφάνειαν. Ἡ ἀληθὴς ἰλαρότης, τὸ καλόκαρδον, ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ εὐθυτάτη ὁδὸς πρὸς ἀδελφοποίησιν, και ἴδρυσαν καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τοὺς ἰσχυροτάτους συνδέσμους, τοὺς ὁποίους τὸ καθήκον και ἡ θέ-
λησις δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ φέρωσιν εἰς πέρας.

Και ἕτερον χεῖριστον ἔθιμον ἔχει ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ὑμῶν, ἐρίτιμοι ἀδελφαί. Ἡ ἐφεσις πρὸς διασκέδασιν, ἥτις φθάνει και μέχρι τῆς παιδικῆς ἡλι-
κίας, παρεσκεύασε μίαν ἐπικίνδυνον ἐπιπολαιότητα, ἥτις πάλιν ἐπιφέρει πλῆθος ἐπικινδύνων συνεπειῶν, τὰς ὁποίας μόνον ἡ λογικὴ, γελαστὴ και χαρωπὴ μήτηρ δύναται ἐνεργῶς νὰ καταπολεμήσῃ. Ἡ νεολαία τείνει ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἐκτὸς αὐτῆς εἶναι πολυάριθμα πράγματα τὰ ὅποια ἐλκύουσιν, και δυστυχῶς δὲν εἶναι σπάνιον, ὅτι ἡ οἰκία καταπίπτει εἰς τόπον πρὸς ὕπνον και τροφήν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει τις νόμιμα δικαιώματα. Ἐκεῖ ἔνθα τοῦτο συμβαίνει, ἡ οἰκία, ὁ πατήρ και ἔτι μᾶλλον ἡ μήτηρ ἐδειχθησαν ἀκατάλληλοι, δὲν κατενόησαν τὸ ἀγιώτατον αὐτῶν καθήκον και ἔβλαψαν εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ κλίσις ὅμως ὑπάρχει σχεδὸν πάντοτε και πειραματικῶς εἰσχωρεῖ και εἰς παι-
διά, τὰ ὅποια ἔσχον καλλιτέραν ἀνατροφὴν. Ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς και ὀλιγώτερον μετ' αὐστηρότητος, μᾶλλον δὲ μετὰ τῆς μορφω-

τικῆς ἰσχύος τῆς ἀγάπης πρέπει νὰ δεσμεύῃ τὸ τέκνον εἰς τὴν οἰκίαν. Ὅσῳ ἐγκαρδιωτέραν καὶ ἀρμονικωτέραν καθιστᾷ τὴν ζωὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τόσῳ ἀσφαλές-τερον θὰ προφυλάξῃ τὴν νεαρὰν καρδίαν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν δελεασμῶν· τόσῳ βεβαιότερον θὰ καταπολεμήσῃ τὸ ἄσχημον τοῦτο τῆς ἐποχῆς φαινόμενον, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τὸ ἴδιον αὐτῆς φύλον πάσχει· τὴν εὐκολίαν δηλ. τῆς καταφρονήσεως τοῦ ἄλλου φύλου, τὸν μὴ σεβασμὸν τῆς γυναικός, ὅστις ἐκ τῆς φρασεολογίας τοῦ Νίτσε εἰσέδυσεν εἰς τὰς γνώμας τῆς ἐποχῆς: διὰ τὴν γυναῖκα ἡ ράβδος! Τοῦτο εἶναι ἐν βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσω, τοῦτο εἶναι ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν κουφότητα, ἥτις ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ Λουδοβίκου 15ου διὰ τοῦ Βολταίρου ἔλεγεν: Ἡ γυνὴ εἶναι ἀνθρώπινον ὄν, τὸ ὁποῖον ἐνδύεται, φλυαρεῖ καὶ ἐκδύεται. Τοῦτο εἶναι ἀναίδεια, ἥτις εἰρωνεύεται τὰ ἱερώτατα ἡμῶν κειμήλια καὶ προσβάλλει ἡμᾶς ἐκεῖ, ἐνθα βαθύτατα πληγωνόμεθα. Καὶ ἐδῶ φίλταται ἀδελφαί, δύνασθε σεῖς νὰ ἐργασθῆτε δι' ἑαυτὰς καὶ νὰ ἐπιδείξετε συγχρόνως εἰς τὸν κόσμον μεγάλας ὑπηρεσίας, ἐὰν σεῖς αἱ ἴδιαι καὶ τὸ παράδειγμά σας καὶ τὸ ὅλον τῆς γυναικείας προσωπικότητος ἐξαναγκάσει τὴν νεολαίαν εἰς σεβασμὸν τῆς γυναικός.

Ὁ υἱὸς, ὅστις ἔμαθε νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ σέβεται τὴν μητέρα του, ὅστις μὲ γελῶντας ὀφθαλμοὺς θεωρεῖ αὐτὴν ὡς τὸν ἥλιον τῆς νεότητός του καὶ ἐκ βαθείας εὐγνωμοσύνης παρατηρεῖ αὐτὴν, οὗτος δὲν σέβεται μόνον τὴν μητέρα, οὗτος σέβεται τὴν γυναῖκα καὶ θὰ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀκολουθῇ τὴν συνταγὴν τοῦ Νίτσε. Καὶ ἡ θυγάτηρ, ἥτις πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὸ παράδειγμα τῆς μητρός, θὰ ἴσταται βεβαία καὶ ἀγνή ἐν τῇ ζωῇ καὶ θὰ εἶναι μήτηρ μιᾶς νέας γενεᾶς καὶ θὰ δυνηθῇ νὰ μεταδώσῃ τὴν εὐλογίαν τῆς μητρότητος εἰς νέαν γενεάν. Ὅστις δὲ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐργάζεται, οὗτος ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν καλλίστην σημασίαν ἐλευθεροτεκτονικῶς καὶ εἰς τοῦτον τείνομεν ἡμεῖς μὲ θαυμαστὴν καὶ εὐχάριστον καρδίαν τὰς χεῖρας ὡς εἰς ἕνα ἀληθῆ βοηθὸν ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ ναοῦ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Καὶ ὁ τίς οὗτος εἶναι ἡ Γυνή

Η ΤΕΚΤ.: ΑΛΥΣΟΣ

ΠΡΟ ΑΔ.: ΜΑΙΣΝΕΡ

(Bayreutherbundesblatt № 8. 1909)

Όταν εισέρχομαι εἰς τεκτ.: τέμενος, τὸν ἐπίσημον τόπον τῆς ἐγκαρδίου ἡμῶν τεκτ.: ἐργασίας, σκέπτομαι τὰς εὐτυχεῖς ὥρας τῆς μνήσεώς μου εἰς τὸ τεκτ.: τάγμα.

Ότε μετὰ τὸ πέρας τῆς μνήσεως ὁ ἀδ.: Σεβ.: διέταξε τὸν σχηματισμὸν τῆς τεκτ.: ἀλύσου καὶ εἶδον ἑμαυτὸν διὰ πρώτην φοράν μέλος τόσον στενοῦ φιλικοῦ κύκλου, τότε ἐγεννήθη ἐν ἐμοὶ τὸ σοβαρὸν αἶσθημα τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἠνωμένης ἰσχύος. Καὶ μέχρι σήμερον παραμένει τὸ αἶσθημα τοῦτο ἀμετάβλητον κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς τεκτ.: ἀλύσου. Ἐν τοιαύτῃ ψυχικῇ καταστάσει εὐρισκόμενος, ἔγραψα πρό τινων ἡμερῶν τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας περὶ τοῦ συμβολισμοῦ τῆς τεκτ.: ἀλύσου.

Ἡ τεκτ.: ἀλυσος, ἥτις εἶναι ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τεκτ.: Συμβόλων, ἀναφέρεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ τεκτ.: ἤδη τὸ 1778, διότι τὴν 28 Φεβρουαρίου 1778 ἐν Μαγδεμβούργῳ, ὅτε ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας Στοᾶς «Εὐτυχία», ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀδ.: Φερδινάνδου δουκὸς τῆς Βρουνσβίκης, ὁ δοῦξ ἐδίδασκε τὸν σχηματισμὸν τῆς τεκτ.: ἀλύσου.

Καὶ κατὰ πρῶτον ὁ βεβ.: ὀρισμὸς τῆς λέξεως «ἀλυσος». «Ἄλυσος εἶνε ἡ πρὸς ἀνάληψιν δυνάμεων συνεχῆς παράθεσις ἀμοιβαίως κινουμένων, ἐν τούτοις στενωῶς συνδεομένων σώματων, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν μέλη (κρίκους)».

Ἐπάρχουσιν ἕξ εἶδη ἀλύσεων:

1. Ἄλυσος πρὸς ἀνύψωσιν βαρῶν.
2. Ἄλυσος κινητήριος πρὸς ἐξαγωγήν ἀντικειμένων.
3. Ἄλυσος τῶν ἀγκυρῶν τῶν ἀτμοπλοίων.
4. Ἄλυσος πρὸς μεταβίβασιν κινήσεων.
5. Ἄλυσος πρὸς καταμέτρησιν τοῦ μήκους.
6. Ἄλυσος πρὸς στολισμὸν.

Τὸν ὀρισμὸν, τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀλύσεων καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν θέλομεν θέσῃ ὡς βᾶσιν τῶν παρατηρήσεών μας καὶ μετὰ ταῦτα θέλομεν πράγματευθῆ ἐν τέλει τὴν ἐρώτησιν «εἰς τί μᾶς παροτρύνει ἡ τεκτ.: ἀλυσος;»

Ἄδελφοί μου! Οὐσιώδης, σπουδαῖος ὄρος τοῦ ὀρισμοῦ εἶναι ἡ κατὰ σειρὰν παράθεσις τῶν μελῶν διότι ἄνευ τοῦ στενοτάτου συνδέσμου ἐκάστου τῶν μελῶν

δὲν εἶναι δυνατόν νά υπάρξῃ ἄλυσος. Ὡς εἰκόνα τῆς ἐνώσεως δεικνύομεν κατὰ τὴν μύησιν εἰς τὸν νεοφώτιστον τὴν τεκτ.: ἄλυσον.

Οἱ τέκτονες διὰ τῆς ἄλυσου ὑποδηλοῦμεν τὴν ἀδελφικὴν ἡμῶν ἐταιρίαν, περιλαμβάνουσαν ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ὡς σύμβολον τῆς ἐνότητος τῶν ἀδ.: ἀδ.: σχηματίζομεν τὴν ἄλυσον μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐπισήμου ἐργασίας. Ὁ σχηματισμὸς οὗτος τῆς τεκτονικῆς ἄλυσου εἶνε ὡσαύτως ὡραῖον σύμβολον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας. Διὰ τοῦτο τὴν τεκτ.: ἄλυσον σχηματίζομεν καὶ κατὰ τὰς χαρμοσύνους ὥρας καὶ κατὰ τὰς ὥρας βαθυτάτου πένθους. Ὅταν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον π. ἔ. ἔλαβον μέρος εἰς ἀγάπην δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐν Ἄν.. Βερολίνου Σ.: Στ.: «Εὐστάθειας», εἶδον διὰ πρώτην φοράν ὅτι ὁ ἀδ.: Σεβ.: καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀγάπης, ἧτις ἐγένετο μετὰ τῶν τεκτ.: διασήμων, διέταξε τοὺς ἀδ.: ἀδ.: νά σχηματίσωσι τὴν τεκτ.: ἄλυσον, αὐτὸς δὲ μόνος ἔψαλε τὸ ἄσμα τῆς ἄλυσου.

Ἐξόχως συγκινητικὸν εἶνε ἡ τεκτ.: ἄλυσος ἐπὶ τοῦ τάφου! Πρὸ τινων ἐβδόμαζων εἶδον τὸ θαυμάσιον τοῦτο θέαμα, καὶ ἤκουσα τὸν ἀδ.: 2^{ον} Ἐπ.: λέγοντα. «Ὅταν σχηματίζομεν τὴν τεκτ.: ἄλυσον δεικνύομεν εἰς τοὺς λοιποὺς συμπενθοῦντας, ὅτι ὁ εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀνατολήν ἀποδημήσας ἦτο δι' ἡμᾶς ἀδελφός, ὅτι ἀπωλέσαμεν ἔν μέλος τῆς ἀδελφικῆς μας ἄλυσου».

Περαιτέρω τονίζεται ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς ἄλυσου ἡ κατάλληλος προσαρμογή. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δυνάμεθα νά εὕρωμεν στοιχεῖα παραλληλισμοῦ ἐν τῷ τεκτ.: Οὕτω δὲν προσλαμβάνομεν πάντα αἰτοῦντα, ἀλλὰ προσκαλοῦμεν μόνον τοὺς ἐλευθέρους, τιμίους καὶ καλῆς διαγωγῆς ἀνδρας, ἀπαιτοῦμεν δὲ παρ' αὐτῶν, ὅτι πρέπει νά προσαρμοζῶνται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἤδη μέλη, νά εἶνε ἐσωτερικῶς ἰσχυροποιημένοι καὶ δεδοκιμασμένοι, ἵνα δύνανται νά φέρωσι τὰ βάρη τῆς ἐργασίας καὶ νά βοηθῶσι πρὸς τοῦτο. Διότι μία ἄλυσος εἶναι ἰσχυρά, ὅταν τὰ μέλη αὐτῆς εἶναι στερεά. Ὅσον στερεώτερον συγκρατῶνται τὰ μέλη, τόσον ἰσχυρότερα εἶνε ἡ ἄλυσος, ἡ δὲ ἰσχύς τῆς τεκτ.: ἄλυσου βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀγάπης, ὁμονοίας καὶ ἐμπιστοσύνης, δι' ὧν αἱ καρδίαι τῶν ἀδελφῶν προσαρμόζονται πρὸς ἀλλήλας. Μόνον ὁμόνοια καὶ κοινότης αἰσθημάτων δίδουσι τὴν ἰσχύν, αἱ ἔξ δὲ τοῦ τέκτονος ἰδιότητες: ἐργατικότης, καρτερία, μετριοφροσύνη, τιμιότης, ἐχεμυθία καὶ εὐσπλαχνία, εἶναι πλήρεις εὐλογίας δι' ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Οὐχὶ δὲ μόνον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τῆς τεκτ.: ἄλυσου ὀφείλομεν νά προβαίνωμεν μετὰ περισκέψεως, ἵνα μὴ προσλαμβάνωμεν μέλη ἐλαττωματικά, ἐπικίνδυνα εἰς τὴν στερεότητα καὶ τὴν ἰκανότητα πρὸς ἀντίστασιν ὀλοκλήρου τῆς ἄλυσου, ἀλλὰ πρέπει νά προσέχωμεν τὰ ἐλαττωματικά γενόμενα μέλη, νά προσπαθῶμεν νά καλλιτερεύσωμεν αὐτὰ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διορθωσις δὲν εἶναι δυνατή, νά ἀπομακρύνωμεν αὐτὰ τελείως. Εἷς καὶ μόνος ἀδ.: εἶναι ἰκανὸς νά διαταράξῃ τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῶν λοιπῶν.

Ἀσθενὲς καὶ ἐλαττωματικὸν εἶναι ἐν μέλος ἐν τῇ τεκτ.: ἄλυσῳ, ὅταν κυριαρχῆται ὑπὸ ἐλαττωμάτων καὶ ἰδιοτελείας. Πάντες ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀπολύτρωσιν ἐκ τῶν παθῶν, πάντες ἐπιθυμοῦμεν τὴν εἰρήνην, καὶ ὅμως μᾶς εἶναι δύσκολον νά φθάσωμεν εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ πάλῃ πρὸς τὰ ἐλαττώματά μας.

Τὰ μέλη τῆς ἄλυσου εἶναι κυκλοτερῆ, εἶναι λοιπὸν πάντα ὅμοια. Οὕτως εἶμεθα καὶ ἡμεῖς πάντες οἱ ἐργαζόμενοι ἀδελφοί. Πάντες ἀνευ διαφορᾶς ἔχομεν ὅμοιον σκοπὸν νά ἐπιτελέσωμεν, ἕκαστον μέλος τῆς τεκτ.: ἄλυσου ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν, οὐδεὶς δὲ ἔξ ἡμῶν ἔχει ἀφορμὴν νά ζηλεύῃ τὸν ἄλλον, νά περιφρονῇ

αυτόν, νὰ θεωρῆ αὐτὸν ὡς ἀντίπαλον ἢ ἀντίζηλον, διότι ἡμεῖς, τὰ μέλη τῆς τεκτονικῆς ἀλύσου, ὑπηρετοῦμεν ἄνευ ἐγωϊσμοῦ, ἄνευ ἰδιοτελείας, εἰς τὸν Μέγαν τοῦ Σύμπαντος Ἀρχιτέκτονα, ὅστις παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς, κατὰ πρῶτον νὰ ἐργασθῶμεν εἰς τὴν ἐξευγένειαν τῆς ἰδίας ἡμῶν ψυχῆς, τῆς ἰδίας ἡμῶν οἰκογενείας, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὑπεσχέθη εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦτο, μετὰ πιστὴν τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν τὸ ὕψιστον ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἰσχυρίαν τῆς καρδίας μας, τὴν γλυκεῖαν εἰρήνην εἰς τὰ στήθη μας.

Ἡ ζωὴ ἡμῶν εἶναι ἐργασία καὶ ἡ ἐργασία εἶναι ζωὴ· ἡ κοινὴ ἐργασία ἡμῶν ἐν τῇ τεκτονικῇ ἀλύσῳ εἶναι δι' ἡμᾶς ἅγιον καθήκον, εἶναι καθήκον ἐκάστου ἐξ ἡμῶν.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀλύσου παροτρύνεται πρὸς ὁμοιόμορφον ἐργασίαν, πρὸς ὁμοειδῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, διότι οὐδὲν μέλος τῆς τεκτονικῆς ἀλύσου δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀναγκαίαν παροχὴν ἐργασίας, τοῦναντίον δὲ τὰ μέλη τῆς ἀδελφικῆς ἀλύσου ἴστανται πρὸς ἀλλήλα εἰς στενότερον σύνδεσμον, εἰς στενοτάτας συγγενικὰς σχέσεις, ἐξωτερικὸν σημεῖον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὁμοιότης, ἡ ὁμοιομορφία. Οὕτως ἰστάμεθα κυκλοτερῶς ἄνδρες ἀνήκοντες εἰς μίαν ἔνωσιν, ψυχικῶς συγγενεῖς, ἐλεύθεροι καὶ τείνομεν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας ἐνεργητικῶς. Εἶναι αἰσθηματὸς εὐαρέστου ἀναπαύσεως, αἰσθηματὸς εὐτυχίας διὰ μίαν εὐαίσθητον καρδίαν, ὅταν τὸ αὐτὸ ἰσχυρὸν ρεῦμα τῆς ζωῆς, ὅμοιον πρὸς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, διέρχεται διὰ τῆς ἀδελφικῆς ἡμῶν ἀλύσου, δι' ἡμῶν ὄλων, ὅταν ἡμεῖς ὡς ἐργατικὰ ἄξια μέλη τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἐταιρείας ἠνωμένοι εἰς κεκλεισμένον κύκλον, τείνομεν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας. Εἴμεθα ἐμπεποτισμένοι ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τῆς ἐνότητος καὶ ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι δὲν εἴμεθα πλέον λίθοι διεσκορπισμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Εἰς τὴν ὁμοιότητα τῶν κοινῶν ἡμῶν σκοπῶν καὶ τῆς θελήσεως καὶ τάσεως ἡμῶν ἀντιστοιχοῖ καὶ τὸ ἐνιαῖον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν, τῆς τεκτονικῆς ἡμῶν περιβολῆς. «Ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει». Εἴμεθα ὅμοιοι θνητοὶ ἀνθρωποὶ καὶ ἀκριβῶς ἡ στερεὰ συνείδησις, ὅτι πάντες θὰ ἀποθάνωμεν, πλησιάζει τὰς καρδίας ἡμῶν.

Ὁ ὅρισμός ἡμῶν καθορίζει τὰ μέλη τῆς ἀλύσου ὡς «σώματα ἀμοιβαίως κινούμενα». Καὶ ἡμεῖς οἱ τέκτονες ὀφείλομεν νὰ προσαρμοζώμεθα πρὸς ἀλλήλους! Ἔσο ἀδελφὸς καὶ θὰ ἔχῃς ἀδελφούς. Συγχρόνως δὲ ὁ ἀγνότατος ἠθικὸς νόμος εἶναι τὸ ὕψιστον μέτρον τῆς διαγωγῆς ἡμῶν· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν κυριαρχῆ ἐφ' ἡμῶν, ἐὰν ἡ τάξις δὲν θεωρεῖται ὡς ὕψιστον ἀγαθόν, τότε αἰσθανόμεθα τὴν συμμετοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἄλυσον ὡς ἀφόρητον κατανάγκασμόν, ὡς βαρὺ φορτίον, ὡς σιδηρὰ δεσμά, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα εὐκόλως νὰ λυτρωθῶμεν· αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς τότε ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, πανταχοῦ, στερουμένους ἐλευθέρας κινήσεως, φανταζόμεθα ὅτι ἐπιβλεπόμεθα ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν καὶ πλαγίως ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ ὅτι θὰ ἀνακαλυφθῶμεν θεωροῦμεν μίαν τοιαύτην ὑποθετικὴν ἐπιτήρησιν ὡς κηδεμονίαν, ἀναξίαν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν. Ταῦτα εἶναι μαρτυρικὰ αἰσθήματα τοῦ ἀργοῦ τέκτονος καὶ οὐχὶ τοῦ ἐλευθέρου, ταῦτα δὲν εἶναι αἰσθήματα τοῦ ἐλευθέρου ἀνδρός, ἀλλὰ ψυχικὰ πάθη τοῦ τέκτονος ἐκαίνοῦ, ὅστις ἐκ ματαιοδοξίας ἢ ἐξ ὑπολογισμοῦ ἢ ἐκ περιεργείας κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ τεκτονικὸν ἡμῶν τέμενος, εἶναι βάσανοι τοιούτων ἀδελφῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Στοὰ εἶναι δεσμεύουσα ἄλυσος.

Ἀδελφοί μου! Ἀφοῦ παρελληλίσσαμεν τὸν τεκτονικὸν πρὸς τὸν ἐπιστημονικὸν ὅρισμόν τῆς ἐννοίας «ἄλυσος», προβῶμεν ἤδη εἰς παρατηρήσεις τινὰς

περὶ τῶν ἐξ εἰδῶν τῆς ἀλύσου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τεκτονικὰς ἡμῶν ἐργασίας. Ὑπάρχουσιν:

1. Ἄλυσσοι πρὸς ἀνύψωσιν βαρῶν: Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν εἰς ἡμᾶς τοὺς τέκτονας μετὰ τῶν ἀλυσσειδῶς συνηθροισμένων, ἠνωμένων δυνάμεων νὰ φέρωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὰς βαρείας φροντίδας καὶ βάρη τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν πλησίων μας καὶ νὰ βοηθῶμεν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν μεγάλων ἀναγκῶν ἐν τῇ ὑπερσείᾳ τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἰδέας;

2. Ἄλυσσοι πρὸς ἐξαγωγήν ἀντικειμένων: Δὲν ἐκλήθημεν οἱ τέκτονες τοὺς εἰς τὰ βάρη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ὑπάρχοντας θησαυροὺς νὰ ἐξαγάγωμεν καὶ προάγωμεν ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ;

3. Ἄλυσσοι τῶν ἀγκυρῶν τῶν ἀτμοπλοίων: Ἡ ἐργασία ἐν τῇ Στοᾷ, ἡ ἐργασία τοῦ τέκτονος ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, σκοπεῖ πρωτίστως νὰ εὕρῃ εἰς τὸν ἐν τῇ ταραχῶδει-ζῳῇ περιπλανώμενον ἄνθρωπον ἀσφαλῆ λιμένα.

Ἡ ἀδελφικὴ ἡμῶν ἀγάπη, ἡ ἀδελφικὴ ἡμῶν ἄλυσσος ἄς εἶναι εἰς ἕκαστον ναυαγὸν ἀσφαλῆς ἄλυσσος, καὶ ἡ Στοὰ ἡμῶν εἰς ὅλους ἡμᾶς ἄς γείνη, ἄς εἶναι καὶ ἄς μείνη εἰς φάρος ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς ζωῆς.

4. Ἄλυσσοι πρὸς μεταβάσιν κινήσεων: Ἡ μεταβάσις δυνάμεων, πρόβλημα σπουδαιότατον ἐν τῇ μηχανικῇ, εἰς τὸ ὅποιον χιλιάδες μηχανικῶν μετὰ μεγάλης ἀφοσιώσεως εἰργάσθησαν, εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως· διότι οἱ σπόροι τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν παθῶν, οὗο κολοσσιαίων δυνάμεων, εἰσέρχονται διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὠτων εἰς τὴν ψυχὴν. Εἴθε αἱ Στοαὶ ἡμῶν νὰ ἀποδίδουν τοιοῦτους καρπούς, οἵτινες δὲν ἀναπτύσσονται εἰς δηλητηριώδεις τοιοῦτους, εἴθε συγχρόνως πάντοτε φιλαλήθεια, εὐλικρίνεια καὶ ἀδελφικὴ ἐμπιστοσύνη νὰ εἶναι αἱ τεκτονικαὶ ἐκεῖναι ἄλυσσοι πρὸς μεταβάσιν κινήσεων εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα!

5. Ἄλυσσοι πρὸς καταμέτρησιν τοῦ μήκους: Αἱ ἐν τῇ Στοᾷ ἀσκούμεναι ἀρεταὶ πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἡμᾶς πάντοτε ὡς μέτρον διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐκτὸς τῆς Στοᾶς.

6. Ἄλυσσοι πρὸς στολισμόν: «Ὁραιότης ἄς κοσμή τὴν οἰκοδομήν!» Ἡμεῖς οἱ τέκτονες γνωρίζομεν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ κάλλους καὶ στολίζομεν τὸ τέμενος ἡμῶν· δὲν τείνομεν ὁμῶς πρὸς μάταιον στολισμόν ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀληθῆ ὠραιότητα, πρὸς ἐξευγενισμόν ἡμῶν αὐτῶν, πρὸς τὴν πηγὴν ἀγνῆς, ἀφθίτου ὠραιότητος. Ἀδελφοί μου! Τελευτῶντες νῦν ἴδωμεν πρὸς τί παροτρύνει ἡμᾶς ἡ ἀδελφικὴ ἄλυσσος. Ἡ τεκτ. ἄλυσσος τριπλῶς παροτρύνει ἡμᾶς:

1. Νὰ εἴμεθα ἰσχυροὶ διὰ τῆς ἀγάπης καὶ ὁμοιοῦας.
2. Νὰ καταπολεμῶμεν τὰ πάθη ἡμῶν.
3. Νὰ θαρρῶμεν ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ προσδοκίᾳ.

Ἡ ἐλπίς αὕτη, τὴν ὅποιαν καὶ ἐν αὐτῇ τῷ τάφῳ καλλιεργῶμεν, δίδει εἰς ἡμᾶς τὸ ἀτελεύτητον τῆς ἀδελφικῆς ἀλύσου: ἀνευ ἀρχῆς καὶ τέλους περιλαμβάνει αὕτη τὴν γῆν ἀπὸ Ἀνατολῶν εἰς Δυσμᾶς. Ἐκαστον μέλος εἶναι συγχρόνως ἀρχὴ καὶ τέλος· ἐὰν ἐν μέλος ἀποχωρεῖ, τὰ παραμένοντα κλείονται πάλιν στενότατα.

Εἴθε, φίλτατοι ἀδελφοί, νὰ παραμένῃ εἰς ἡμᾶς πάντοτε ἰσχυρά, ἀτελείωτος, ἀδελφικὴ ἡ ἄλυσσος!

Ο ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ ΤΕΚΤ.:*

Εὐφροσύνως χαιρετίζων τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου περιοδικοῦ, ἕπερ προώρισται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ὑψηλὰ τοῦ ἐπιλέκτου σωματείου ἡμῶν συμφέροντα καὶ νὰ διαλύσῃ τὰς ἐν τῷ σκότει τῆς θρησκοληψίας καὶ τοῦ φανατισμοῦ τεκταινομένας σκευωρίας, χαράσσω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς περὶ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Τεκτ.:, οὗ ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ σημασία δὲν δύνανται νὰ διαφύγωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαϊόντων.

Ἐν χώρᾳ διηνεκῶς σπαρασσομένη ὑπὸ ἐμφυλίων σπαραγμῶν, ἐν χώρᾳ ἐν ἣ αἱ πολιτικαὶ καὶ φυλετικαὶ διαμάχαι ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἀγρίως, προὐκάλεσαν τὰ γνωστὰ αιματηρὰ γεγονότα, ὧν καὶ ἡ ἀπλή ἀφήγησις πληροὶ λύπης τὴν καρδίαν, τὸ εὐθαλὲς καὶ εὐῶδες τοῦ ἐλευθεροτεκτ.: ἀνθους μεταφυτευθὲν βιαίως καὶ ἐπὶ ἐπισηφαλοῦς ἐδάφους μικροῦ δεῖν ἐμαραίνετο καὶ ἐφυλλορροεῖ.

Αἱ Στ.: καθίστανται αἱ ἐστίαί τῆς κατὰ τὸ 1908 κηρυχθείσης μεταπολιτεύσεως καὶ ὁ Τεκτ.: λαμβάνει πολιτικὴν χροιάν καὶ χαρακτῆρα λίαν ἐπικίνδυνον καὶ ἐπισηφαλῆ. Τὸ δὲ χεῖριστον, ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἐργαστηρίων ἄνευ ἐπισταμένης ἐξετάσεως καὶ σοβαρᾶς ἐρεῦνης ἐμυοῦντο εἰς τὰς ὑψηλὰς τοῦ Τεκτ.: ἀρχὰς ἄτομα, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσιν οὔτε τὴν φιλοσοφικὴν τοῦ Τεκτ.: ἀξίαν, οὔτε νὰ κατανοήσωσι τὰ σοφὰ αὐτοῦ δόγματα.

Καὶ τὸ μοιραῖον ἀποτέλεσμα δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ, διότι ἄλλαι μὲν Στ.: ἀτροφήσασαι τελείως ἐμαράνθησαν, ἄλλαι δ' ἀνανήψασαι συνηθάνθησαν τὸ πλημμυρὸς τοῦ συστήματος καὶ ἐν ἀσπασίᾳ μεταμελεία

*) Σ. Σ. Μετ' ἰδιαιτέρας ὀλως χαρᾶς δημοσιεύομεν τὴν μελέτην αὐτὴν τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Φιλώτα Παππαγεωργίου, τοῦ ἑποίου εἶναι τόσον γνωστὴ ἢ πολλαπλῆ δρασίς, ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν πάντα περὶ αὐτοῦ λόγον.

εἰς ὑπνον κατεδικάσθησαν, ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἀνασυστηθῶσιν ἐπὶ ὑγιεστερῶν καὶ ἀσφαλεστερῶν βάσεων.

Εὐτυχῶς ἡ ἐν Ἀνατ.: Θεσσαλονίκης ἰδρυθεῖσα Σ.: Σ.: Φίλιππος καὶ τὰ λοιπὰ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γ.: Μ.: Ἀ.: ἡμῶν ἐργαζόμενα ἐργαστήρια ἐν ἀξιεπαίνῳ αὐστηρότητι καὶ ἀγαστῇ σταθερότητι, παρ' ὅλας τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς καὶ τὰς τοῦ καθεστώτος μετατροπὰς, μετὰ θρησκευτικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θεμελιώδεις τοῦ Τεκτ.: ἀρχάς, πάντοτε ἀπώθησαν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ περιθόλου των τὴν ἀλλοπρόσβαλον πολιτικὴν καὶ μεγίστην ἐπεδείξαντο αὐστηρότητα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν των.

Ἐν ἔτει 1907 ὁ τότε Μ.: Θησ.: τῆς Γ.: Μ.: Ἀ.: τῆς Ἑλλάδος ἀδ.: Κωνσταντῖνος Παππαγεωργίου, κατήλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, μετὰ τὴν ὑψηλὴν ἐντολὴν νὰ ἰδρύσῃ ἐργαστήριον ἀντάξιον τοῦ φιλοσοφικοῦ του προορισμοῦ.

Συγκινητικὴ, συγκινητικωτάτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη καὶ ἱστορικὴ συνέδρια, καθ' ἣν ἐκάλεσεν οὗτος παρ' αὐτῷ τοὺς Ἀδ.: Ἀδ.: Διδ.: Διδ.: Μαργαρίτην Δ., Θεοδωρίδην Μ., Χρυσάφην Γ., Παπάζογλου Α. καὶ Παππαγεωργίου Φ. καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τὴν ὑψηλὴν του ἐντολὴν.

Ἡ Στ.: συνέστη ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς καὶ ἔκτοτε τακτικώτατα ἐργάζεται ἐν ἄκρᾳ συνέσει καὶ ἀξιοθαυμάστῳ ὁμονοίᾳ, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ ὄντως πατρικὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σεβ.: ἀδ.: Μαργαρίτου 33^ο, τοῦ ἀληθοῦς τύπου καὶ ὑπογραμμοῦ τῆς τεκτ.: ἀρετῆς.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν τὰ μέλη ηὔξήθησαν, περιλάμπρον δ' ἰδρύθη Περιστήλιον ὑπὸ τὸ διακρ.: ὄνομα «Μακεδονία», κοσμούμενον ὑπὸ δέκα καὶ τριῶν Ἴππ.: Ροδοσταύρων.

Ἐν Ἀν.: Θεσσαλονίκης ἰδρύθησαν αἱ ἐξῆς Στ.:

Macedonia	Μ.: Ἀν.: Ἰταλίας	ἰδρύθη τῷ	1865	μέλη	36 (διελύθη).
Macedonia Risorta	» »	»	1901	»	125 (ἐν ὕπνῳ).
Veritas	» Γαλλίας	»	1904	»	101
Laboret Lux	» Ἰταλίας	»	1906	»	50
Perseverentia	» Ἰσπανίας	»	1906	»	149
Φίλιππος	» Ἑλλάδος	»	1907	»	76
Steara Salonicului	» Ρουμανίας	»	1907	»	115
Faziilet	» Ἰσπανίας	»	1908	»	50 (ἐν ὕπνῳ).
Avenir d'Orient	» Γαλλίας	»	1908	»	65
Terra e sole	» Ἰταλίας	»	1909	»	30
D' Seb.: Lima	» Πορτογαλλίας	»	1911	»	51 (ἄτακτος).

Υπὸ τὴν δικαιοδ.: τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος ὑπάγονται καὶ αἱ ἐξῆς Σ.: Σ.: ἐν Μακεδονίᾳ:

Σέρραι	Ἀριστοτέλης	ἰδρύθη τῷ	1904	μέλη	25
Μοναστήριον	Ἡράκλειον	»	1909	»	32
Κορυτσά	Φώτιος	»	1909	»	22
Δράμα	Ἐλπίς	»	1909	»	7

Εὐχόμεθα ὀλοφύχως ἔπως ἔλα τὰ τεκτ.: τῆς Μακεδονίας ἐργαστήρια κατανοήσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν καὶ μνήμονα ἀείποτε τῶν σπανίων προσόντων, ἅτινα δέον νὰ κοσμῶσι τοὺς νεοφύτους, προβαίνουσι μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν βεβήλων, διότι βαρεῖα, βαρυτάτη ἢ εὐθύνη ἢ βαρύνουσα τὰς Στ.:, αἵτινες ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει καὶ ἄνευ ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ ἐρεῦνης διανοίγουσι τὰς λαμπράς τοῦ Τεκτ.: πύλας εἰς βεβ.:, οἷτινες δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ φέρωσι τὸν ἀξιοζήλευτον καὶ ὑψηλὸν τοῦ ἀληθοῦς Τεκτ.: τίτλον.

Ἐγράψον ἐν Ἀν.: Θεσσαλονίκης τῇ 28 Μαρτίου 1912 Ἐ.: Β.:

ΦΙΛΩΤΑΣ Τ. ΠΑΠΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, 31^ο

Ῥήτωρ τῆς Σ.: Σ.: "Φίλιππος,"

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΠΠΟ ΑΔ.: ΧΙΛΛΕΡ

(Bundesblatt N° 6, 1912)

Δι' ὀλίγα οἰκοδομήματα τῆς ἀρχαιότητος ἐγενήθησαν τόσοι μύθοι, ὅσοι διὰ τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος. Ὁ Βασιλεὺς Δαυὶδ κατώρθωσε μὲν τὴν ἐνώση πάσας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ὡς ἐξωτερικὸν δείγμα τῆς ἐνώσεως ταύτης τὴν ἱερουσαλήμ ὡς πρωτεύουσαν τοῦ κράτους του, δὲν ἐπέτυχεν ὁμοίως τὴν θρησκευτικὴν ἐνότητα δι' ἐνὸς μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σολομῶν, ὁ υἱὸς τῆς Βηρσαβέ, τὴν ὁποίαν ὁ Δαυὶδ μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ πρώτου αὐτῆς συζύγου, τοῦ Οὐρία, προσέλαθεν εἰς τὸ χαρέμιόν του, τῇ συνεργασίᾳ τῶν Φοινίκων ἀνωκοδόμησεν ἐν ἱερουσαλήμ ναὸν, ὅστις κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ταχέως ὑπερέρρησε τοὺς ἐπαρχιακοὺς τοιοῦτους¹ καὶ ἐγένετο τὸ κέντρον τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ συμβᾶν τοῦτο ἦτο φυσικώτατον, διότι ὁ ναὸς ὅστις ἀνωκοδομήθη πλησίον τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων, εἰς τὸν ὅποιον ἱερούργουν αἱ ἐπισημόταται ἱερατικαὶ οἰκογένειαι, ἐνθα τὰ πλουσιότατα θυμιάματα προσεφέροντο καὶ λαμπρόταται βασιλικά ἐορταὶ ἐτελοῦντο, προσεῖλκυεν οὐχὶ μόνον τὴν περιέργειαν καὶ τὴν φιλαυτίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν τὴν ἐκ γενετῆς καὶ τὴν τοῦ χρήματος ὡς καὶ τὴν πνευματικὴν τοιαύτην τῆς χώρας.

Αἱ ἐβραϊκῆς γραφαί, αἱ πραγματευόμεναι περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος ἐφθασαν μέχρις ἡμῶν λίαν παρηλλαγμένα. Ἡ ἀρχικὴ περιγραφή προέρχεται ὠρισμένως παρὰ ἱερέως, ὅστις εἶχε πανταχοῦ τοῦ ναοῦ εἴσοδον, ἢ τοῦλάχιστον ἐγνώριζε τὰ σχέδια τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ· ἀλλ' ἐν μέρει μὲν ἐκ παραδρομῆς, ἐν μέρει δὲ διὰ μεταβολῶν μεταγενεστέρων, αἵτινες ἴσως ἐγένοντο κατὰ τὰ ἀνακαινίσεις τοῦ ναοῦ, ἡ παλαιὰ περιγραφή φαίνεται σπουδαίως παρηλλαγμένη. Συνέτεινε δὲ βεβαίως εἰς τοῦτο ἡ ἐπιθυμία τῆς περιγραφῆς τοῦ ναοῦ δι' ἰδιαιτέρως λαμπρῶν χρωμάτων· ὁ προφήτης ὁμοίως Ἰεζεκιήλ, ὅστις εἶδε τὸν πρῶτον ναὸν, δίδει εἰς ἡμᾶς νύξεις, πῶς ἦτο τὸ ἀρχικὸν οἰκοδόμημα.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὰ ἐξοδα τῆς κατασκευῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος ὑπῆρξαν κολοσιαῖα. Κατὰ τὸ 480 μετὰ τὴν ἐξοδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ καὶ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ, ἑπτὰ δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐπερατώθη τελείως ἡ οἰκοδομή. Ὁ

¹) Σημ. Μετ. Κατὰ τὰς ἀσφαλεστέρας πληροφορίας οἱ Ἰουδαῖοι πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος δὲν εἶχον καθ' ἑαυτοὺς ναοὺς, ἀλλ' οὔτε μετ' αὐτόν, τὰ ἅγια δὲ ἐφέροντο ἐν τῇ Κιβωτῇ.

Χειράμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Τύρου, προσέφερε καὶ τὰ ὑλικά τῆς οἰκοδομῆς ὡς καὶ τοὺς καλλιτέρους διὰ τὴν οἰκοδομὴν τεχνίτας, ὁ δὲ Σολομὼν τοσοῦτον ἐξηρτήθη ἐξ αὐτοῦ ἕνεκα τούτου, ὥστε ἠναγκάσθη εἰς τὸν φίλον του Χειράμ νὰ παραχωρήσῃ εἰκοσι πόλεις ἐν Γαλιλαίᾳ.¹ Ἐν τούτοις καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐδασανίζετο μὲ βαρυτάτας ἐργασίας κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, οὕτως ὥστε δὲν φαίνεται ὑπερβολικόν, ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν διαρκῶς ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ ναοῦ ἐργαζομένων, βεβαίως διαρκῶς ἐναλασσομένων Ἰσραηλιτῶν εἰς ἐξήκοντα χιλιάδας.² Ὁ τόπος, ἔνθα ἴστατο ὁ ναὸς, ἦτο τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ βίβλῳ ὀνομάζεται Μοριά, εἶναι δὲ ἄγνωστον ἐὰν τὸ ὄρος Σιών καὶ τὸ ὄρος Μοριά εἶναι δύο διάφορα ἢ μόνον ὀνόματα διὰ διάφορα μέρη τοῦ αὐτοῦ ὑψώματος. Καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ τόπος τοῦ ναοῦ, ἀναγνωρίζεται σαφῶς.

Ὁ ναὸς ἐξετείνετο ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς καὶ μάλιστα οὕτως ὥστε ἀνατολικῶς ἐκ τῆς κυρίας εἰσόδου αὐτοῦ ἔκειτο τὸ μέγα θυσιαστήριον. Μετὰ τοῦτο δυτικῶς ἤρχιζε τὸ κύριον τοῦ ναοῦ οἰκοδόμημα. Οὗτος ἦτο ὁ κυριαρχῶν ρυθμὸς εἰς ὄλην τὴν Ἀνατολήν καὶ προήρχετο πιθανῶς ἐκ τῆς λατρείας τοῦ Ἥλιου ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι, ὅτι ἡ κυρία εἰσόδος τοῦ ναοῦ εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ, ἀντιθέτως πρὸς τὰς σημερινὰς χριστιανικὰς ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων ἡ εἰσόδος κεῖται ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ.

Τὸ κύριον τοῦ ναοῦ οἰκοδόμημα συνίστατο ἐκ τριῶν κυρίων μερῶν, τοῦ κυρίως ναοῦ, τοῦ προνάου εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, καὶ τοῦ περιβόλου εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς πλευράς. Ὁ κύριος ναὸς, τὸ ἱερὸν δηλονότι μετὰ τοῦ ἀδύτου εἰς τὸ βάθος, εἶχε μήκος ἐξήκοντα πήχεων, εἰκοσι πήχεων πλάτος καὶ τριάκοντα ὕψος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐβραϊκὸς πήχυς εἶναι τὸ ἡμισυ τοῦ μέτρου (ἀκριβῶς 0,495 μ.), ὁ κύριος ναὸς ἦτο μέγα ὀρθογώνιον. Τὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ναοῦ. Διὰ τὰ ἐξωτερικὰ μέτρα πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ οὐχὶ μικρὸν πάχος τῶν τοίχων. Κατὰ τὸν Ἰεζ. Κεφ. μα' 5, τὸ πάχος τοῦτο ἦτο εἰς τὴν βάσιν ἐξήκοντα πήχεις. Πρὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους ἦτο ἐν μέγα πρόναον, τὸ ὁποῖον ἦτο τόσον εὐρὺ, ὅσον καὶ ὁ κύριος ναὸς. Περὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ οὐδὲν τὸ ἀκριβὲς γνωρίζομεν, διότι ἡ σημείωσις (Παρ. Βασ. ἢ Χρον. Β κεφ. Γ 4), ἣτις ἀναβιβάζει αὐτὸ εἰς 120 πήχεις, δὲν φαίνεται ἀληθής. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονηθῇ, ὅτι οἱ αἰγυπτιακοὶ ναοὶ εἶχον πολλάκις πρὸ τοῦ κυρίου ναοῦ οἰκοδόμημα ὑψηλότερον καὶ στενώτερον. Νεώτεροι ἐρευνηταὶ ἀποκλίνουσι νὰ υποθέτωσι τὸ ὕψος τοῦ προνάου εἰς τριάκοντα πήχεις ἄνευ τῆς στέγης. — Αἱ λοιπαὶ τρεῖς πλευραὶ τοῦ ναοῦ περιεβάλλοντο ὑπὸ οἰκοδομήματος μετὰ τριῶν ὀρόφων, τὸ ὁποῖον περιεῖχε πολυάριθμα ἐπιμήκη καλλία. Ταῦτα ἐχρησίμευον ὡς φαίνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

¹) Σημ. Μετ. Κατ' ἀρχὰς καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ναοῦ ὁ Σολομὼν ἐδιδεν ἐνιαυσίως τῷ Χειράμ 2000 κόρας σίτου καὶ εἰκοσι κόρας ἐλαίου. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἀνακτόρων του ἔδωκεν αὐτῷ τὰς πόλεις. (Βασ. Ε. 11.)

²) Σημ. Μετ. Ὁ Σολομὼν ἠνδρολόγησε 30000 ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, ἐξ ὧν 10000 εἰργάζοντο ἐναλλάξ κατὰ τρίτον μῆνα. Ἦσαν δὲ πρὸς τούτοις βεβαίως ἕξαι 70000 ἀχθοφόροι καὶ 80000 λατόμοι ἐν τῷ ὄρει. (Βασ. Ε. 13, 14, 15.)*

* Σημ. Μετ. Πάντες οἱ λίθοι ἐλαξεύθησαν ἐν τοῖς λατομείοις καὶ μετηνέχθησαν ἑτοιμοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἐτοποθετοῦντο ἀπ' εὐθείας, οὕτως ὥστε δὲν ἤκούσθη ἦχος σφύρας, οὔτε ἄλλου αἰθροῦ ὄργάνου. Ὁμοίως ἑτοιμῇ ἐκομίζετο καὶ ἡ ξυλεία.

πρὸς φύλαξιν τῶν σκευῶν, ἀφιερωμάτων κλπ. τοῦ ναοῦ· ὅτι δὲ ἐχρησίμευον διὰ κατοικίας τῶν ἱερέων, οὐδαμοῦ ἀναφέρεται. Τὸ ὕψος τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἦτο δέκα πέντε πήχων, ἦτο λοιπὸν κατὰ τὸ ἥμισυ χαμηλότερον τοῦ κεντρικοῦ οἰκοδομήματος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ στέγη κατὰ τὸ ἐν Ἀνατολῇ ἔθιμον, ἦτο ἐπίπεδος, οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δίδουσι περίπου τὸ πραγματικὸν ὕψος.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κεντρικοῦ τούτου οἰκοδομήματος ἦτο τὸ ἱερὸν καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ἱεροῦ τούτου, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, πρέπει νὰ φαντασθῶμεν κυβικὸν οἰκοδόμημα ἄνευ παραθύρων, τοῦ ὁποῦ τοῦ μήκος, ὕψος καὶ πλάτος ἦτο εἴκοσι πήχεις. Τοῦτο ἦτο ὁ κύριος χώρος, ὅπου ἐλατρεύετο ὁ Κύριος, ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κοινὸν ἱερέα ἀπηγορευμένη ἐπὶ ποινῇ θανάτου. Καὶ τὸ μὲν ἱερὸν ἐφωτίζετο ἀμυδρῶς ἐκ τῶν παραθύρων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὑπεράνω τοῦ ἐξωτερικοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων ὅμως ἦτο τελείως σκοτεινόν. Ὡς δυνάμεθα νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐκ πολλῶν χωρίων τῆς παλαιᾶς διαθήκης, τὸ σκότος προσήρμοζεν ἀναγκαίως εἰς τὸν τόπον τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ καὶ βεβαίως εἰς τὸ ἱερὸν δὲν θὰ ὑπῆρχον παράθυρα, ἐὰν μὴ τὸ ἐκεῖ ὑπάρχον θυσιαστήριον καθίστα ταῦτα ἀναγκαϊότατα πρὸς ἀερισμόν. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰησοῦ, ὡς γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν περὶ τῶν παθῶν Αὐτοῦ, ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἦτο ἀποκεκλεισμένη διὰ πολυτελεστάτου παραπετάσματος βαβυλωνιακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐσχίσθη κατὰ τὸν θάνατον Αὐτοῦ, ὅτε διὰ τοῦ σεισμοῦ κατέρρευσε τὸ κατώφλιον τοῦ ναοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦτο ἐστερεωμένον. Τὸ ἀπόκρυφον ἐβραϊκὸν εὐαγγέλιον ἀναφέρει τὸ συμβάν τοῦτο, καὶ ὁ Ταλμουδ καὶ ὁ Ἰωσήφ μνημονεύουσι τοῦτο ὡσαύτως. Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σολομῶντος φαίνεται ὅμως, ὅτι τὸ ἱερὸν εἶχε μεγάλην θύραν, ἥτις μετὰ τοῦ κατωφλίου εἶχε τὴν μορφήν συμμετρικοῦ πενταγώνου.

Περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ διακόσμου τοῦ ναοῦ γνωρίζομεν ἐλάχιστα. Οἱ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ ξύλου ἐκ κέδρου καὶ ὄλος ὁ ναὸς ἦτο ἐσανιδωμένος ὑπὸ ξύλου κυπαρίσσου. Ἴσως καὶ ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος, ὡς βραδύτερον ὁ τοῦ Ἡρώδου, εἶχε διάκοσμον ἐκ χρυσοῦ. Εἶναι ὅμως μῦθος, ὅτι ὄλοι οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ φύλλου χρυσοῦ. Τὸ χωρίον Βασιλ. Δ. Κεφ. ΙΗ, 16 ἀναφέρει, καίτοι κριτικῶς οὐχὶ ἀναντίρρητον, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἑζικίας διέταξε νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς μεταλλίνας θύρας τοῦ ναοῦ, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐτοποθέτησεν, ἵνα πληρώσῃ εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀσσυρίας τὸ ὄρισθὲν πρόστιμον.¹

Εἰς τὸν πρόναον ἴσταντο ἐλεύθεροι δύο στύλοι μεγάλοι ἐκ χαλκοῦ, οἵτινες ἐσωτερικῶς ἦσαν κοῖλοι· ἕκαστος εἶχεν ὕψος μὲν δέκα ὀκτὼ πήχων, περίμετρον δὲ δεκατεσσάρων, τὸ δὲ τοίχωμα αὐτῶν εἶχε πάχος τεσσάρων δακτύλων. Ἐπ' αὐτῶν εὐρίσκοντο ἐπιθέματα ἐκ χαλκοῦ, ὕψους πέντε πήχων. Οἱ στύλοι οὗτοι ἦσαν τὸ ὑπόδειγμα τῶν μετέπειτα χριστιανικῶν κωδωνοστασίων.

Περὶ τοῦ διακόσμου τῶν ἐπιθεμάτων, τὸν ὁποῖον ἐποίησε Χειράμ ὁ ἐκ Τύρου, υἱὸς τέκτονος χαλκοῦ, τεχνίτης δ' ἄριστος καὶ φυσικὰ διάφορος τοῦ προαναφερθέντος Χειράμ τοῦ βασιλέως Τύρου, ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἐν Βασ. Γ. Κεφ. Ζ, 15 κ.ε. Ἦσαν ταῦτα χωνευτὰ χαλκὰ ἐπιθέματα ὕψους πέντε πήχων ἕκαστον, περικεκαλυμμένα ὑπὸ χαλκῶν δικτύων, κύκλω δὲ τῶν ἐπιθεμάτων, τῶν κιονοκράνων δηλ., ἦσαν κρεμαστοὶ σίχοι ροδίων. Τοὺς στύλους τούτους ἔστησεν

¹) Σημ. Μετ. Ἄλλη πιθανότερα εἶναι, ὅτι εἶχε καλύψει ταύτας διὰ φύλλων χρυσοῦ.

ἐν τῷ προνάῳ «καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούν· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βοά». Τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι λίαν παρηλαγμένον καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀκριβὴς κατανόησις τῶν λέξεων τούτων.¹ Ἀκριβῶς ὅμως ἡ δυσνόητος αὕτη περιγραφή ἔδωσε καθ' ὅλους τοὺς χρόνους πτερὰ εἰς τὴν φαντασίαν τῶν διαφόρων ἔρευνητῶν. Εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο εἰς παλαιοτάτους ἤδη χρόνους, ἴσως μάλιστα καὶ σκοπίμως, μετεβλήθη ἐπὶ τὸ μυστηριωδέστερον, διότι ἤδη μετ' ὀλίγον μετὰ τὸν Σολομώντα οἱ ἱερεῖς εἶχον μεγάλον ἐνδιαφέρον νὰ καταστήσωσιν εἰς τὸν λαὸν ἀκατανόητον τὴν ἀρχικὴν σημασίαν τῶν στύλων τούτων καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Γεγονὸς εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς στύλους τούτους οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπεν ἢ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν διάκοσμον, ὅστις ἀπλοῦστατα ἀνῆκεν εἰς τὸν προασιατικὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμόν. Ὁ καθηγητὴς Κίτελ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ του ἐγκυκλοπαιδείᾳ γράφει: «Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σολομώντος οἱ δύο οὗτοι στύλοι ἦσαν σύμβολα, ἱερὰ δένδρα καὶ τόποι λατρείας τῆς θεότητος καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεότητος τοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον εὗρον οἱ Ἰσραηλίται κατὰ τὴν μετανάστευσίν των εἰς Χαναάν. Ὡς γνωστὸν οἱ μετὰ ταῦτα χρόνοι γέμουν ἐσωτερικῶν θρησκευτικῶν διαμαχῶν, περὶ τοῦ ἕαν ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν θεοῦ Ἰαβὲ ὤφειλε νὰ λατρεύῃ καὶ τὸν θεὸν τοῦ ἐγγωρίου λαοῦ, τὸν Βαάλ. Διὰ τὸν γράφοντα τὰς γραμμάς ταύτας εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ δύο οὗτοι στύλοι ἀρχικῶς ἦσαν τὰ σύμβολα τῶν θεῶν Ἰαβὲ καὶ Βαάλ, οἵτινες κατόπιν οὔτε ἀνεγνωρίζοντο οὔτε ἐλατρεύοντο ὡς τοιοῦτοι. Τὰ τελευταῖα σημεῖα τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν σημασίας παρέμειναν εἰς τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ὀνομάτων τῶν θεῶν, τὰ ὅποια κατέστησαν δυσνόητα εἴτε ἐκ θρησκευτικοῦ φόβου, εἴτε ἐξ ἐνδιαφέροντος εἰς τὸν μονοθεϊσμόν».

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομώντος ἦτο διὰ τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ οἰκοδόμημα ἐπιβλητικὸν καὶ ὡς σύμβολον τῆς ἐνότητος τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐξήσκει μαγικὴν δύναμιν καὶ ὅταν τὸ βασίλειον τοῦ Σολομώντος διηρέθη εἰς δύο κράτη, εἰς τὸ τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

Τὸ 586 ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ κατέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κατέστρεψε τὸν ναόν, συνέλαβε δὲ αἰχμάλωτον τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα Ζεδεκίαν, τὸν ὅποιον ἐτύφλωσε καὶ μετέφερον ὁμοῦ μετὰ τῶν θησαυρῶν τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Βαβυλωνίαν. Ὁ ναὸς οὗτος τοῦ Σολομώντος, εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἄλλοι εἰδωλολατρικοὶ λαοὶ ἐπέδειξαν ὄλην τὴν τέχνην αὐτῶν, δὲν διετηρήθη πλέον τῶν 400 ἐτῶν. Σπαρακτικὴ ἦτο ἡ λύπη τοῦ λαοῦ καὶ πρὸ παντὸς τοῦ προφήτου Ἱερεμία, ὅστις ἔμεινεν ἐπὶ τῶν ἔρειπῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ὁ Σόλων ἔθετεν ἐν Ἀθήναις διὰ τῶν νόμων αὐτοῦ τὰ θεμέλια τῆς κοσμοϊστορικῆς σημασίας τῆς πατρίδος του.

¹) **Σημ. Μετ.** Κατὰ πλείστους Ἰαχούν = θέλει στηριχθῆ, Βοάς = ἐν αὐτῷ δύναμις. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ αἱ ὀνομασίαι καὶ αἱ παραπομπαὶ εἶνε κατὰ τοὺς Ο', ἡ γραφὴ ὅμως τῶν ὀνομάτων τῶν δύο στύλων εἶνε κατὰ νεωτέραν μετάφρασιν, καθότι κατὰ τοὺς ἐβραϊολόγους ὅπως ταῦτα ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν Ο', ἦτοι Ἰαχούν καὶ Βοάς, δὲν εἶνε ἡ ὀρθὴ προφορά.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΣ (κατὰ τὸ νέον Ἡμερολόγιον).

- 1 *Μαρτίου* 1769. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Πρίγκηπος Φρειδερίκου τοῦ Ἄνχαλτ-Μπέργμπουργ.
- » 1782. Μύησις τοῦ ἀδ.: Joh. Reil ἰδρυτοῦ τῆς ψυχιατρικῆς.
- » 1797. Ὁ ἀδ.: Rob. Burns, μέγας ποιητὴς σκώτος, λαμβάνει τὸν τίτλον τοῦ «Poeta laureatus».
- » 1792. † τοῦ ἀδ.: αὐτοκράτορος Λεοπόλδου II, υἱοῦ τοῦ ἀδ.: αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Α' καὶ τῆς αὐτοκρ. Μαρίας Θηρεσίας.
- » 1817. Ἰδρυσις τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου 33^ο τοῦ Βελγίου.
- 2 *Μαρτίου* 1769. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Βίττ, ἀμερικανοῦ πολιτευτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Νέας Ὑόρκης.
- » 1782. Μύησις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ διδ.: τοῦ ἀδ.: Γκαϊτε.
- » 1785. Ὁ Ἡγεμὼν Κάρολος Θεόδωρος τῆς Βαυαρίας ὑπὸ τὴν ἐπιθρησιαν τῶν Ἰησοῦιτῶν ἐκδίδει αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν κατὰ τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.
- » 1792. † τοῦ ἀδ.: John Wesley, ἰδρυτοῦ τῶν Μεθοδιστῶν.
- » 1801. Μύησις τοῦ ἀδ.: Βάλτερ Σκῶτ, μεγάλου ἱστορικοῦ καὶ μυθιστοριογράφου.
- 3 *Μαρτίου* 1715. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Χριστ. Κλάιστ, μεγάλου γερμανοῦ ποιητοῦ.
- » 1753. Αὔξησις μισθοδοσίας εἰς 2^ο τοῦ ἀδ.: Γεωργ. Οὐασιγκτῶνος, πρώτου προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἰδρυτοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν.
- » 1805. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Δ. Ἰ. Φοῦρερ, πρώτου προέδρου τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.
- » 1840. Φρειδερίκος ὁ Ζ', Βασιλεὺς τῆς Δανίας, λαμβάνει τὸν 2^ο.
- 4 *Μαρτίου* 1775. Μύησις τοῦ ἀδ.: Καρόλου πρίγκηπος τῆς Ἑσσης.
- » 1808. Μύησις τοῦ μεγάλου χειροῦργου ἀδ.: Γκραϊφε, καθηγητοῦ ἐν Βερολίνῳ.
- » 1873. Θάνατος τοῦ ἀδ.: Νικολάου τοῦ Δαλεκάρλιεν, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Ὁσκάρ Β' τῆς Σουηδίας, Μεγάλου Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σουηδίας.

- 3 *Μαρτίου* 1875. Ἐγκαίνια τοῦ νέου τεκτ.: Μεγάρου ἐν Ρώμῃ, ὅποτε σοβαρόταται ἐγένοντο προσβολαὶ ἐκ μέρους τῶν κληρικοφρόνων κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ.
- 5 *Μαρτίου* 1746. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Κόμητος τοῦ Σάλμ, Μεγ.: Διδ.: τῆς ἐπαρχιακῆς Στ.: τῆς Βοεμίας.
- » 1804. Ἐπανάληψις τῆς ἀπαγορεύσεως ὄλων τῶν μυστικῶν σωματείων ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου Φρειδερίκου τῆς Βαυαρίας.
- » 1806. Μύησις τοῦ μεγάλου ἐντομολόγου καὶ μεταλλειολόγου Γκέρμαρ.
- » 1815. † τοῦ ἀδ.: Μέσμερ, ἰδρυτοῦ τῆς διδασκαλίας περὶ τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ.
- » 1824. † τοῦ ἀδ.: Ἰωάννου Πρίγκηπος τοῦ Καμπασαρές, δονκὸς τῆς Πάρμας, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἄν.: τῆς Γαλλίας.
- 6 *Μαρτίου* 1742. Μύησις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κόμητος Σάφγκοτς ἐν Βρεσλαβία.
- » 1775. Ἰδρυσις τῆς πρώτης Στοᾶς τῶν μαύρων «African Lodge N° 1» ἐν Βοστώνι.
- » 1799. Γέννησις τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Αὐστρίᾳ ἀδ.: Λέβης.
- » 1907. † τοῦ Zoellner, συνταγματάρχου καὶ Μεγ.: Διδ.: ἐν Βερολίνῳ.
- 7 *Μαρτίου* 1743. Διὰ τῆς βιάς διάλυσις τῆς ἐν Βιέννῃ Στοᾶς «Τὰ 3 πυροβόλα» καὶ σύλληψις τῶν παρόντων ἀδ.: ἀδ.: Κόμητος Στάρεμπεργ, Τράουτμανσορφ, Γκάλ, τῶν βαρόνων Λεβενστάϊν, Τίντι κ.λ.π.
- » 1808. Γέννησις τοῦ ἀδ.: I. Μπλουντσλι μεγάλου πολιτειολόγου καὶ νομικοῦ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «Ἥλιος» ἐν Βαυρόιτ.
- » 1824. † τοῦ μεγάλου φυσικοῦ ἀδ.: Γκιλμπέρ ἐν Λειψία.
- » 1874. Παραίτησις ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Μεγ.: Διδ.: τοῦ ἀδ.: Διαδόχου τῆς Πρωσσίας καὶ μετέπειτα αὐτοκράτορος Φρειδερίκου Γ'.
- 8 *Μαρτίου* 1778. † τοῦ ἀδ.: Κόμητος Χόδιτς ἐν τῇ αὐτῇ Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου.
- » 1806. Μύησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Πρωσσίας καὶ καθηγητοῦ τῆς νομικῆς ἀδ.: φὸν Diedrichs.
- » 1844. † τοῦ ἀδ.: Καρόλου ΙΔ' βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.
- » 1905. † τοῦ ἀδ.: Neuschloss, ἐπιτίμου Μεγ.: Διδ.: τῆς Μ.: Ἄν.: τῆς Οὐγγαρίας.
- 9 *Μαρτίου* 1666. Γέννησις ἐν Βαρμεν τοῦ ἀδ.: Κόμητος Spork, ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Πράγα Στοᾶς, καὶ ἐν γένει τοῦ Αὐστριακοῦ τεκτονισμοῦ.
- » 1749. Γέννησις ἐν Βίγον τοῦ ἀδ.: Μιραμπῶ, πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.
- » 1786. Μύησις τοῦ ἀδ.: Γουλιέλμου Δ', βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἄνοβερου.
- » 1871. Ἰδρυσις τῆς Στ.: «Humanitas» ἐν Ἄν.: Πρεσβούργου.

- 9 *Μαρτίου* 1872. Ἰδρυσις τῆς Στ.: «Hungaria» ἐν Ἀν.: Βουδαπέστης.
 » 1888. † τοῦ ἀδ.: Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α' ἐν Βερολίῳ.
- 10 *Μαρτίου* 1779. Μήσις τοῦ πρώσου Στρατάρχου Σάρνχορστ ἐν Γοττίγῃ.
 » 1794. Γέννησις ἐν Aranjuez τοῦ ἀδ.: Franz de Paula, Anton Maria de Bourbon, Ἰνφάντου τῆς Ἰσπανίας, μεγάλου θαυμαστοῦ τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀφορισθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα.
- » 1903. † τοῦ ἀδ.: Δ^{ος} Carus περιφήμου ζωολόγου.
- 11 *Μαρτίου* 1802. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου πρίγκηπος τῆς Ἑσσης - Δαρμστατῆς.
- 12 *Μαρτίου* 1663. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Θεοφίλου Δεξαγκουλιέ, μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἰδρυτοῦ τοῦ τάγματος τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.
- » 1817. Ὁ ἀδ.: Χριστιανὸς Η' βασιλεὺς τῆς Δανίας, μεῖται εἰς 3^ο.
 » 1870. † τοῦ ἀδ.: Ἐρρίκου τοῦ Βουρβῶνος, Ἰνφάντου τῆς Ἰσπανίας, φονευθέντος ἐν μονομαχίᾳ ὑπὸ τοῦ δουκὸς Montpensier, υἱοῦ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου τῆς Γαλλίας. (Ὁ Σαρκοφάγος αὐτοῦ ἔφερε τεκτ.: διάσημα καὶ σύμβολα, τὰς δὲ ταινίας τοῦ φερέτρου ἐκράτουν οἱ Μεγάλοι Ἐπιθεωρηταὶ 33^ο).
- 13 *Μαρτίου* 1741. Γέννησις τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ Β'.
 » 1825. Ἐγκύκλιος «Quo graviora» τοῦ Πάπα Λέοντος Β'.
 » 1891. † τοῦ ἀδ.: Μεγάλου Δουκὸς Λουδοβίκου Δ' τῆς Ἑσσης.
- 14 *Μαρτίου* 1817. Μήσις τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου τῆς Ὁράνης, μετέπειτα βασιλέως Γουλιέλμου Β' τῶν Κάτω Χωρῶν ἐν Βρυξέλλαις.
- 15 *Μαρτίου* 1767. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ἀνδρέα Γιαξων, προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «Tennessee».
- » 1779. † τοῦ ἀδ.: Κόμητος Thun, ἱππότης τοῦ τάγματος τῆς Μάλτας.
 » 1850. Διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐν Βαυαρίᾳ, δι' ἧς ἐπετράπη ἡ εἴσοδος τῶν διδασκάλων εἰς τὰς Στοάς.
 » 1858. † τοῦ ἀδ.: Busch, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου καὶ Μεγ.: Διδ.:
- 16 *Μαρτίου* 1719. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου Πρίγκηπος Χολσταίν ἐν Ἀμβούργῳ.
 » 1748. Μήσις τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου πρίγκηπος Χολσταίν.
 » 1764. † τοῦ ἀδ.: κόμητος Rutoski, υἱοῦ Αὐγούστου τοῦ ἰσχυροῦ, βασιλέως τῆς Πολωνίας, ἰδρυτοῦ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Σαξωνίᾳ.
 » 1843. † τοῦ ἀδ.: βαρῶνου Φάλ, πολιτευτοῦ τῆς Ὁλλανδίας, Προσθ.: Μεγ.: Διδ.:
- 17 *Μαρτίου* 1764. Μήσις τοῦ ἀδ.: Ἀλβέρτου τοῦ Sachsen - Techsen, συζύγου τῆς ἀγαπημένης θυγατρὸς τῆς Μαρίας Θηρεσίας.
 » 1849. † τοῦ ἀδ.: Γουλιέλμου Β' βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας.
 » 1870. † τοῦ ἀδ.: φὸν Zeschau, ὑπουργοῦ καὶ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σαξωνίας.

- 17 *Μαρτίου* 1835. Μύησις τοῦ δονκὸς τοῦ Clarence, ὑπὸ τοῦ πατρός του πρίγκηπος Οὐαλίας καὶ μετέπειτα βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ' ἐν τῇ Royal Alpha-Loge N° 16.
- » 1791. † ἐν Ρώμῃ τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Ναπολέοντος, ἐπιτίμιον μέλους τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Δανίας, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
- » 1893. † ἐν Παρισίοις τοῦ ἀδ.: Jules Ferry, ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ πρωθυπουργοῦ.
- 18 *Μαρτίου* 1783. Ἰδρυσις τοῦ ἐκλεκτικοῦ Τάγματος.
- » 1810. † ἐν Βερολίνῳ τοῦ ἀδ.: Klein μέλους τῆς Ἀκαδημίας καὶ συμβούλου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: Royal - York.
- 19 *Μαρτίου* 1743. Ἀπελευθέρωσις τῶν συλληφθέντων ἀδ.: ἀδ.: τῆς ἐν Βιέννῃ διὰ τῆς βίας διαλυθείσης Στοᾶς «Τὰ 3 πυροβόλα».
- 19 *Μαρτίου* 1722. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Β' ἐπιτρέπει τὴν διατήρησιν τῆς Στοᾶς «7 ἀστέρες» ἐν Πέστη.
- 20 *Μαρτίου* 1761. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας.
- » 1793. Μύησις τοῦ ἀδ.: Γουσταίου Ἀδόλφου Δ' βασιλέως τῆς Σουηδίας.
- » 1894. † ἐν Τουρίνῳ τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου Κοσσούθ, οὔγγρου πολιτευτοῦ.
- 21 *Μαρτίου* 1777. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Καρόλου κόμητος Bressler.
- » 1788. Ὁ ἀδ.: Φρειδεῖκος Brigidolo, ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Λάιμπαχ μνεῖται εἰς τὴν «Stricte Observanz».
- » 1809. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ἰουλίου Φάβρ, γάλλου πολιτικοῦ.
- » 1854. Γέννησις ἐν Μασσαλία τοῦ Λέοντος Ταξίλ, ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων τυχοδιωκτῶν τῆς ἐποχῆς μας, τέκτονος καὶ πολεμίου κατ' ἀρχὰς τοῦ κληρικαλισμοῦ, τὸν ὅποιον κατώρθωσεν εἶτα νὰ παρασύρῃ διὰ τῶν φαινομενικῶν ἀποκαλύψεων περὶ τοῦ τεκτονισμοῦ, τῆς Miss Vaughan, καὶ τοῦ διαβόλου Βιτροῦ κλπ.
- » 1886. Ἰδρυσις τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Οὔγγαρίας.
- » 1902. † τοῦ ἀδ.: Δ^{ος} Szontagh, ἐπιτίμιον Μεγ.: Διδ.: τῆς Οὔγγαρίας.
- 22 *Μαρτίου* 1779. Ὁ ἀδ.: Φρειδεῖκος δούξ τῆς Ostgotland, γίνεται Μέγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σουηδίας.
- » 1793. Ὁ ἀδ.: Γουσταῦος Ἀδόλφος Γ', βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἀναλαμβάνει τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπ.: Ταξιάρχου.
- » 1797. Γέννησις ἐν Βερολίνῳ τοῦ ἀδ.: αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Α'.
- » 1812. † τοῦ ἀδ.: I. Brönnier, γερουσιαστοῦ, ἰδρυτοῦ τοῦ ἐκλεκτικοῦ Τάγματος ἐν Φραγκφούρτῃ.
- » 1832. † ἐν Βαϊμάρῃ τοῦ ἀδ.: Γκαϊτε.
- » 1880. Ὁ ἀδ.: Γουσταῦος βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ὀνομάζεται Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σουηδίας.
- » 1882. Ὁ ἀδ.: Ὁσκάρ τοῦ Γκότλανδ (Πρίγκηψ Βερναδότης) γίνεται Προσθ.: Μεγ.: Διδ.: τῆς Σουηδίας.

- 22 *Μαρτίου* 1898. Ὁ ἀδ.: Ὁσκάρ Β', βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, ἐορτάζει τὴν 25ετη-
ρίδα ὡς Μ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σουηδίας.
- 24 *Μαρτίου* 1816. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου δουκὸς τοῦ Νασσάου.
» 1874. Μήσις τοῦ ἀδ.: Ἀρθούρου δουκὸς τοῦ Κόννωτ, ἀδελφοῦ
τοῦ μακαρίτου βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ', ἐν τῇ Στ.:
« Πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ».
- 25 *Μαρτίου* 1739. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ἐδουάρδου δουκὸς τῆς Ὑόρκης, μυηθέν-
τος ἐν τῇ Στ.: « Amitié » ἕνεκα τοῦ ὁποίου καὶ ἡ Στ.:
ἔλαβέ τὸ ὄνομα Royal-York.
» 1771. Γέννησις ἐν la Bastide (Cahors) τοῦ ἀδ.: Ἰωακείμ Μυ-
ράτ, γαμβροῦ Ναπολέοντος Α', βασιλέως τῆς Νεαπόλεως,
Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Νεαπόλεως.
» 1816. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου δουκὸς τοῦ Χολσταϊν, Σεβ.: διαφό-
ρων Στοῶν.
» 1856. † ἐν Καρσλόυη τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου πρίγκηπος τῆς Βάδης,
Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στοῶς Royal-York.
- 26 *Μαρτίου* 1692. Γέννησις ἐν Ἀλτεμβούργω τοῦ ἀδ.: κόμητος Γουσταίου
φὸν Γκόττερ διευθυντοῦ τοῦ βασ. μελοδράματος ἐν Βερο-
λίῳ, Ὑπουργοῦ, Σεβ.: τῆς Στοῶς « αἱ 3 σφαῖραι » μετέ-
πειτα Μεγ.: Στ.:
» 1779. Διαταγὴ τοῦ δημαρχείου τοῦ Ἀαχεν, δι' ἧς ἀπηγορεύετο εἰς
τοὺς τέκτονας τεκτονικαὶ συνεδρίαί εἰς τὰς οἰκίας των.
» 1780. † τοῦ ἀδ.: Καρόλου Α' δουκὸς τῆς Βρουνσβίκης, προαγω-
γοῦ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, ὑψηλοῦ προστάτου τῆς
Στ.: « Κάρολος » ἐν Βρουνσβίκη.
» 1785. Ὁ ἀδ.: Μόζαρτ συνέθεσε τὸ μελόδραμα αὐτοῦ « Ταξειδίου
τοῦ ἐταίρου ».
» 1819. † ἐν Λωζάννῃ τοῦ ἀδ.: Πιερὸν Γκλάβρ, διευθυντοῦ τῆς
τότε ἑλβετικῆς δημοκρατίας, ἰσοβίου Μεγ.: Διδ.: τῆς
« Μεγ.: Ἐθν.: ἑλβετικῆς Στοῶς ».
» 1896. † τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου Ἰππολύτου, προέδρου τῆς δημο-
κρατίας τῶν μαύρων τῆς Αἰτίας.
» 1902. † τοῦ ἀδ.: Cecil Rhodes, μεγάλου ἄγγλου πολιτικοῦ ἀποι-
κιακοῦ.
- 27 *Μαρτίου* 1739. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου πρίγκηπος τῆς Ἐσσης-Δαρμ-
στάτης, στρατηγοῦ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἐθν.: Στοῶς.
» 1848. Ἰδρυσίς τῆς Μεγ.: Στοῶς τῶν Μαύρων ἐν Κολομβία.
- 28 *Μαρτίου* 1529. † τοῦ ἀδ.: Κομενίου, πατρὸς τῆς παιδαγωγικῆς, πνευματικοῦ
εἰσηγητοῦ τοῦ νεωτέρου τεκτονισμοῦ.
» 1743. † τοῦ ἀδ.: Καρόλου Δουκὸς τῆς Σαξωνίας - Μαϊνίγγης, ἰδρυ-
τοῦ Στοῶς ἐν Μαϊνίγγη.
» 1792. Μήσις τοῦ ἀδ.: Ἰωάννου Rschokke, συγγραφέως ἐν Φραγκ-
φούρτη.
» 1848. † τοῦ ἀδ.: Ἀστωρ, γερμανοῦ υἱοῦ χωρικοῦ, ὅστις κατάρ-
θωσε νὰ γείνη ἀμερικανὸς ἑκατομμυριούχος, ἰδρυτοῦ δη-

- μοσίας βιβλιοθήκης, Σεβ.: τῆς ἐν Νέα Ὑόρκη Στοᾶς Ν° 8 καὶ Μεγ.: Θησαυροφ.: τῆς Μεγ.: Στ.: Νέας Ὑόρκης.
- 28 *Μαρτίου* 1854. † τοῦ ἀδ.: δονκὸς τοῦ Albany, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ', Σεβ.: τῆς Στ.: Apollo-Universitat Ν° 357 ἐν Ὁξφόρδῃ.
- 29 *Μαρτίου* 1769. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Νικολάου Σούλτ, δονκὸς τῆς Δαλματίας.
- » 1792. † τοῦ ἀδ.: Γουσταίου Γ', βασιλέως τῆς Σουηδίας.
- 30 *Μαρτίου* 1738. † τοῦ ἀδ.: Ἀντωνίου κόμητος Σκόρκ, διοικητοῦ τῆς Βοεμίας, πατὸς τοῦ αὐστριακοῦ τεκτονισμοῦ.
- » 1856. Μύησις τοῦ ἀδ.: λόρδου Lathom, μετέπειτα Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
- » 1860. Ἰδρυσις τῆς Στοᾶς «Deutscher Bund Ν° 819» ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
- » 1873. Ἰδρυσις τῆς Μεγ.: Στ.: τῶν μαύρων ἐν Ἀρκανσᾶς.
- » 1895. † τοῦ ἀδ.: Σώρ, γερουσιαστοῦ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τοῦ Βελγίου.
- 31 *Μαρτίου* 1717. Γέννησις τοῦ ἀδ.: βαρῶνου Μπίηρφελδ, μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μνησάσης τὸν διάδοχον Φρειδερίκον (μετέπειτα Φρειδερίκον τὸν Μέγαν).
- » 1732. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Χάυδν, μεγάλου μουσικοσυνθέτου.
- » 1892. Ὁ μέλας δούξ Ἑρνέστος Λουδοβίκος τῆς Ἑσσης ἀνέλαβε τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῶν Στοῶν τῆς Ἑσσης.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. Οί οικοδόμοι ὡς πρόδρομοι τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.

Ὁ ἐλευθεροτεκτονισμὸς ὀφείλει τὴν γένεσίν του εἰς δύο κλίσεις τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν κλίσιν πρὸς τὸν μυστικισμόν καὶ τὸ αἰνιγματῶδες, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἔφεσιν πρὸς τὸν συνεταιρισμόν, διὰ τοῦ ὁποίου διαλύονται εὐκόλως πᾶσαι αἱ χωρίζουσαι τοὺς ἀνθρώπους διαφοραί. Ἐταιρεῖται δὲ τοιαῦται, ἐν ταῖς ὁποίαις ἱκανοποιοῦντο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀμφοτέραι αἱ κλίσεις αὐται, ὑπῆρξαν καθ' ὅλας τὰς ἐποχάς, οὐχὶ ὀρθῶς ὁμως προσεπάθησαν τινὲς ὅπως ἀναζητήσωσιν εἰς αὐτὰς τὴν ρίζαν τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ. Τοῦτο ἀφορᾷ ἰδίᾳ εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἀρχαίων. Τοιαῦτα μυστήρια ὑπῆρχον ἐν Αἰγύπτῳ, ἔνθα ἦσαν ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτησία τῶν ἱερέων, οἵτινες ἀπέκρυπτον τὰς βαθυτέρας ἐννοίας τῆς θρησκείας τῆς χώρας τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἦτο ἀδύνατον νὰ κατανοήσῃ ταύτας. Ὑπῆρχον τοιαῦτα ἐπίσης ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἦσαν προσιτὰ εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Ἡ πυθαγόρειος τέλος ἔταιρεία, διαδεδομένη ἰδίᾳ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀποικίας ἐν τῇ κάτῳ Ἰταλίᾳ, ἦτο ἔταιρεία φιλοσοφικὴ μετὰ σκοπῶν πολιτικῶν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα ὑφίσταντο ἔταιρεῖαι μυστικαί, μὴ ἔχουσαι ὁμως κοινόν τι πρὸς τὸν τεκτονισμόν. Ἡ κυριωτάτη τούτων ἦτο τὸ τάγμα τῶν ναϊτῶν, τὸ μυστικὸν τοῦ ὁποίου ἦσαν διαφοραὶ τινες δογματικαί.

Οἱ λοιποὶ δὲ μυστικοὶ σύλλογοι, «Βεγάρδοι», «οἱ ἀδελφοὶ τῆς κοινῆς ζωῆς» εἶχον σκοποὺς θρησκευτικούς, τινὲς δὲ καὶ ἐπιστημονικούς, ἡ δὲ μυστικὴ αὐτῶν ὑπαρξίς ἐξηγαγάζετο ἐνεκα τῶν διωγμῶν τῆς ἰσχυροῦσης τότε καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ἐλευθεροτεκτονισμὸς εἶνε τὸ περιεχόμενον τῶν διδασκαλιῶν καὶ ἐθίμων τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων, ἡ δὲ ἱστορία αὐτῶν διαφεύεται εἰς τὸ προϊστορικὸν καὶ τὸ κυρίως ἱστορικὸν μέρος. Τὸ πρῶτον ἔχει τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐν τῷ μεσαίῳ καὶ μάλιστα εἰς τὸν κύκλον τῶν χειρωνακτῶν.

• Ὁ μεσαίων δὲν ἠδυνήθη βεβαίως νὰ ἐξυψωθῇ πνευματικῶς εἰς παρατηρήσεις τοιαύτας, καθ' ἃς νὰ θεωρῆται ἡ ἐργασία ἀνωτέρα τῆς ἀργίας, ἡ εἰρήνη ἀνωτέρα τοῦ πολέμου, ὁ δὲ ἐργάτης ἠναγάζετο νὰ παραμένῃ ὡς ἐκ τούτου εἰς κατωτέραν κοινωνικὴν θέσιν. Καλλιτέρα ὁμως ἐγένετο ἡ θέσις αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤρξαντο ἀναπτυσσόμεναι αἱ πόλεις. Καίτοι δὲ εἶς τινὰς μὲν ἐξ αὐτῶν μόλις κατώρθωσεν οὗτος νὰ διατηρήσῃ τὰ ἤδη κεκτημένα δικαιώματά του, εἰς ἄλλας δὲ

ἀπόλεσε τὰ πρὸ πολλοῦ κεκτημένα τοιαῦτα, ἐν τούτοις ὑπῆρξαν πόλεις τινές, εἰς τὰς ὁποίας οὐχὶ μόνον διετήρησε ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀπέκλεισεν ἑτέρας τάξεις ἐκ τοῦ πολιτικοῦ βίου.

Ἡ ἰσχὺς, τὴν ὁποίαν οἱ χειρῶνακτες ἀπέκτησαν, προήλθεν ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν συλλόγων, τῶν συντεχνιῶν. Τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντεχνιῶν τούτων ὡς ὑπόδειγμα ὑπῆρξαν ἐν μέρει μὲν τὰ κολλέγια τῶν χειρωνακτῶν τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐν μέρει δὲ τὰ χριστιανικὰ μοναστήρια. Καὶ ἐκεῖνα μὲν εἶχον μυστήρια καὶ ἔθιμα, περὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν τὸ ἀκριβές γνωρίζομεν, τὰ δὲ μοναστήρια ἐπρέσβευον τὸν χριστιανικὸν μυστικισμὸν· καίτοι δὲ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει σχέσις τις μεταξὺ τῶν γερμανικῶν χειρωνακτικῶν συλλόγων τοῦ μεσαίωνος καὶ τῶν ρωμαϊκῶν τοιούτων, εἶναι ἐν τούτοις ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι καὶ οἱ χειρωνακτικοὶ οὗτοι σύλλογοι εἶχον μυστικά ἥθη καὶ ἔθιμα. Τοῦτο δὲν συνέβαινε βεβαίως εἰς πάντας τοὺς συλλόγους· ἐξ ἄλλου δὲ τὰ μυστικά αὐτῶν ἦσαν λέξεις καὶ σημεῖα τινα, διὰ τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἀνεγνωρίζοντο μεταξὺ τῶν. Λίαν ἀνεπτυγμένοι καὶ ποικίλοι ἦσαν οἱ τύποι οὗτοι εἰς τοὺς συλλόγους τῶν κτιστῶν ἢ ἄλλως οἰκοδόμων καλουμένων.

Οἱ οἰκοδόμοι παρουσιάσθησαν ὡς συντεχνία κατὰ πρῶτον εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα κατόικουν, μόνοι κατασκευάζοντες τὰς κατοικίας τῶν καὶ μόνοι φροντίζοντες διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τῶν. Ἐκαστον μοναστήριον συνετήρει πάντος εἶδους χειρῶνακτας, οἵτινες χωρὶς νὰ εἶνε μοναχοί, κατόικουν ἐντὸς αὐτῶν. Διὰ τοὺς ἐργάτας τούτους λέγεται, ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος ὁ ἡγούμενος Γουλιέλμος τοῦ Χιρσαίου ἱδρυσε συντεχνίαν πρὸς προαγωγὴν τῆς οἰκοδομητικῆς τέχνης.

Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκοδομητικὴ τέχνη εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν μοναστηρίων, παρηκολούθει τὸν ρωμαϊκὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν, ὅστις διὰ τῶν ἀπλῶν κίωνων, κυκλοτερῶν τόξων, διὰ τῶν μικρῶν πύργων ἐξεδήλου τὴν ὑποταγὴν του εἰς ξένην τινὰ κυριαρχίαν. Ὁ δεσμὸς οὗτος διήρκεσεν, ἐφ' ὅσον οἱ μοναχοὶ ἐνησχολοῦντο καὶ μετὰ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁμως ἔπαυσεν ἡ ἐνασχόλησις αὕτη κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα, οἱ οἰκοδόμοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποχωρήσωσι, διότι δὲν ἤθελον νὰ ὑπηρετῶσι μοναχοὺς, οἵτινες κυρίαν ἐνασχόλησιν εἶχον τὴν οἰνοποισίαν, τὸ κνήγιον καὶ τὸν πόλεμον. Ἐνεκα τούτου ἱδρύθησαν σύλλογοι τῶν οἰκοδόμων μακρὰν τῶν μοναστηρίων, ἰδίᾳ εἰς τὰς πόλεις καὶ ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ ναοὶ τῶν μοναστηρίων ὑστέρον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν ναῶν τῶν πόλεων.

Τοῦτο συνέβη ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, ἡ δὲ μεταβολὴ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν συλλόγων τούτων κατέστη κατάδηλος διὰ τῆς ἀναπτύξεως νέου ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ. Οὗτος δὲν ἔφερε πλέον τὴν μοναστηριακὴν σφραγίδα. Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπλῶν κίωνων ἐτέθησαν δέσμαι τοιούτων, ὡς ἐξεικόνισις τῆς ἐλευθέρως συντεχνίας καὶ τῆς ἰσχύος ἐν τῇ ἐνώσει, εἰς τὴν θέσιν τῶν κυκλοτερῶν τόξων αἰχμηρὰ τοιαῦτα, διὰ τῶν ὁποίων καθιστῶσι γνωστὴν τὴν ὑπαρξίν των μέχρις ἀποκτήσεως τοῦ σκοποῦ των, καὶ δηλοῦσιν ὅτι τὸ ὑπεράνω αὐτῶν κείμενον βασιτῶσιν ὁμοῦ, εἰς τὴν θέσιν δὲ τῶν μικρῶν πύργων, ὑψηλοῦς τοιούτους προσπαθοῦντας νὰ φθάσωσι τὸ ἄπειρον, ὡς ἐὰν ἤθελον νὰ δηλώσωσιν, ὅτι δὲν ἐννοοῦσι νὰ τεθῶσι πλέον ὑπὸ κηδεμονίαν, ὅτι ἡ φύσις αὐτῶν εἶνε διαφανῆς καὶ καθαρά, ἐλευθέρα, ὑποτεταγμένη μόνον εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ δὲ τῶν

προστεθέντων διακόσμων τῶν παραθύρων ὑποδηλοῦσι διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς σχολαστικῆς μονοτονίας. Ὁ ρυθμὸς οὗτος εἶνε ὁ γοτθικὸς, ὅστις καίτοι ἀνεφάνη κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ, ἣτις ἦτο τότε πλήρης γερμανῶν μεταναστῶν, τὸ κυρίως ὅμως αὐτοῦ χαρακτηριστικὸν ἔλαβεν ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ γοτθικὸς οὗτος ρυθμὸς εἶνε ἡ ἔκφρασις τοῦ μυστικισμοῦ, ὅστις ἀναζητεῖ τὸ θεῖον διὰ πολυαριθμῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν τεινόντων κορυφῶν, ἔχει δὲ διὰ τῶν στενῶν αὐτοῦ παραθύρων καὶ κολοσσιαίων θόλων τι τὸ μελαγχολικὸν καὶ μυστηριῶδες. Οὗτος εὐνοεῖ τὴν ἐλευθερίαν, εἶνε ἀντίθετος τῆς ἀναγκαστικῆς δογματικῆς πίστεως. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ρωμαϊκὸς ρυθμὸς εἶνε παπικὸς, ὁ δὲ γοτθικὸς ὁ τῆς ἐλευθέρας ἐκκλησίας.

Τόπος συγκεντρώσεως τῶν συλλόγων τούτων τῶν κτιστῶν ἦσαν οἱ ξύλινοι ἐκεῖνοι οἰκίσκοι, οἵτινες κατασκευάζονται πλησίον τῶν οἰκοδομῶν, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην τούτων δύνανται οἱ ἐργάται νὰ κατεργάζωνται τοὺς διὰ τὴν οἰκοδομὴν προωρισμένους λίθους. Τοὺς ἐπαγγελματικούς τούτους συλλόγους εὐρίσκομεν ἐνωρίτατα ἐν Γερμανίᾳ ἠνωμένους εἰς μίαν μεγάλην ἔνωσιν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐκ τῶν μοναστηρίων καταγωγῆς των ὠνομάζοντο ἀδελφοί, ἡ δὲ ἔνωσις, ἀδελφότης, οἱ προϊστάμενοι δὲ αὐτῶν εἶχον ἱερατικούς τίτλους, ὡς Σεβάσμιος κλπ. Πότε ἀκριβῶς ἰδρύθη ἡ ἔνωσις αὕτη δὲν εἶνε γνωστὸν ὡς χρόνος τῆς ἰδρύσεως ὑποτίθεται ὁ δέκατος τρίτος αἰὼν καὶ κύριος προστάτης θεωρεῖται ὁ τότε ζῶν δομικανὸς πατὴρ Ἀλβέρτος, ὀνομαζόμενος Μέγας, κόμης τοῦ Φολστάιτ (1205 - 1280), ὅστις πλὴν δύο ἐτῶν, καθ' ἃ διετέλεσεν ἀρχιεπίσκοπος Ρεγενσβούργης, ἔζη ἐν Κολωνίᾳ συγγράφων φιλοσοφικά, θεολογικά καὶ μαθηματικά ἔργα καὶ ἐργαζόμενος πρὸς προαγωγὴν τῆς οἰκοδομητικῆς τέχνης. Ἐν τῇ ἐνδόξῳ μητροπόλει τῆς Κολωνίας πρὸ παντὸς ἔστεγάσθη καὶ ἰσχυροποιήθη ἡ μεγάλη τῶν οἰκοδόμων ἀδελφότης. Μέλη δὲ ταύτης μεταναστεύσαντα κατὰ τὸν 13^{ον} καὶ 14^{ον} αἰῶνα κατεσκεύασαν τὰ σπουδαιότατα οἰκοδομήματα ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ.

Ἀπεσταλμένοι τῶν διαφορῶν συλλόγων τῶν κτιστῶν συνελθόντες τῷ 1459 ἐν Ρεγενσβούργῃ ἐπεξεργάσθησαν διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἀδελφότητα κοινὸν σύνταγμα ὑπὸ τὸν τίτλον « κανονισμὸς τῆς κοινῆς ἀδελφότητος τῶν κτιστῶν », ὅστις ἀναθεωρηθεὶς καὶ εἰς ἄλλας συνελύσεις ἐν Βασιλείᾳ τῷ 1497 καὶ ἐν Στρασβούργῳ τῷ 1498 ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Α'. Τὸν κανονισμὸν τοῦτον οἱ ἀδελφοὶ ὠνόμαζον « βιβλίον τῶν ἀδελφῶν ». Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τούτου καὶ ἔξ ἄλλων χειρογράφων τῆς ἀδελφότητος ταύτης συνάγονται καὶ τὰ ἑξῆς: Οἱ ἀδελφοὶ διεκρίνοντο εἰς διδασκάλους, καὶ μαθητάς, πλὴν τούτων ὑπῆρχον καὶ οἱ θεράποντες, οἵτινες δὲν ἐθεωροῦντο ἀδελφοὶ ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν ἔνωσιν. Προϊστάμενος ἐκάστου συλλόγου ἦτο ἀρχιεργάτης ἐλευθέρως ἐλεγόμενος. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τριῶν συντεχνιῶν ἐν Στρασβούργῳ, Κολωνίᾳ καὶ Βιέννῃ ἦσαν οἱ ἀνώτατοι δικασταὶ τῆς ἀδελφότητος, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν προεδρίαν εἶχεν ὁ ἐν Στρασβούργῳ. Ὑπὸ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν τοῦ Στρασβούργου ὑπῆγοντο αἱ πέραν τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου χῶραι, Βαναρία, Σουηβία, Φραγγονία καὶ Ἔσση, ὑπὸ τὴν τῆς Βιέννης, ἡ Αὐστρία, Οὐγγαρία καὶ ἡ Ἰταλία. Κεχωρισμένη ὑπὸ ἴδιον προϊστάμενον ἦτο ἡ Ἑλβετία ἔχουσα ἔδραν τὴν Βέρνην καὶ κατοπινὴν τὴν Ζυρίχην. Οἱ οἰκοδόμοι τῆς βορείου Γερμανίας ἦσαν μόνον κατ' ὄνομα μέλη τῆς ἀδελφότητος ταύτης, πράγματι δὲ ὑπὸ οὐδεμίαν τῶν ἐνώσεων τούτων ὑπῆγοντο, τὸ δὲ 1462 ἀπέκτησαν ἰδίαν τοιαύτην μετὰ ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1912

Ευρώπη.

Όνοματα Μεγ.: Αν.: και Μεγ.: Στ.:	Έθνη	Αριθ. Στ.:	Αριθ. Μελών
Ήνωμένη Μεγ.: Στ.: τής Ἀγγλίας	Λονδίνον	2968	154000
Μεγ.: Στ.: τής Ἰρλανδίας	Δουβλίον	376	18000
» » » Σκωτίας	Ἐδιμβούργον	747	50000
» » «Αἱ τρεῖς σφαῖραι»	Βερολῖνον	144	15754
» » τῶν τεκτ.: τής Γερμανίας	»	138	14504
» » τοῦ ἐκλεκτ.: τεκτ.:	Φραγκφούρτη	21	3289
» » τής Πρωσσίας «Royal-York»	Βερολῖνον	74	7366
» » «Ἥλιος»	Βαυρόιτ	34	3167
» » τοῦ Ἀμβούργου	Ἀμβούργον	55	5170
» » τής Σαξωνίας	Δρέσδη	26	4581
» » «Ὁμόνοια»	Δαρμστάτη	8	727
Ἐλευθέρα ἔνωσις τῶν ἀνεξαρτήτων Στοιῶν	Λειψία	5	1413
Ἕπατον Συμβούλιον	Λουξεμβούργον	1	80
Μεγ.: Στ.: τής Σουηδίας	Στοκχόλμη	43	13600
» » » Νορβηγίας	Χριστιανία	15	4200
» » » Δανίας	Κοπενάγη	12	4735
» » » Οὐγγαρίας	Βουδαπέστη	79	5957
Ἀνεξάρ. Στ.: «Προβατίμ»	Βελιγράδιον	1	78
Μεγ.: Ἀν.: τής Γαλλίας	Παρίσιαι	448	35000
» Στ.: » »	»	129	7300
» Ἀν.: τοῦ Βελγίου	Βρυξέλλαι	22	2500
» » τῶν Κάτω Χωρῶν	Χάγη	102	4600
» Στ.: Ἀλπίνα	Ζυρίχη	34	4200
Μεγ.: Ἀν.: τής Ἰταλίας	Ρώμη	345	15000
» » » Ἰσπανίας	Μαδρίτη	87	4241
» » » Πορτογαλλίας	Λισσαβῶν	148	2887
» » » Ἑλλάδος	Ἀθῆναι	20	950
» » » Ρουμανίας	Βουκουρέστιον	9	250
Ἐν Εὐρώπῃ ἐν συνόλῳ		6104	383549

Ἀφρική.

Ὄνόματα Μεγ.· Ἀν.· καὶ Μεγ.· Στ.·	Ἔθνη	Ἀριθ. Στ.·	Ἀριθ. Μελῶν
Μεγ.· Ἐθνικὴ Στ.· τῆς Αἰγύπτου	Κάϊρον	20	500
» Στ.· τῆς Λιθερίας	Μουρόβια	8	250
	Ἐν ὅλῳ	28	750

Βόρειος Ἀμερική.

1) Ἀλαβάνα	Μοντγόμερι	509	22319
2) Ἀριζῶν	Τουξόνη	20	1912
3) Ἀρκανσᾶς	Λιτλ-Ρόκ	553	21776
4) Καλιφορνία	Ἄγ. Φραγκῆσκος	340	43675
5) Κολοράδο	Δένβερη	124	14917
6) Κοννεκτικουτ	Χάρτφορντ	110	23251
7) Δελάβιερ	Φίλμιγκτων	22	3131
8) Κολομβία	Ουασιγκτων	29	9005
9) Φλωρις	Γιάξωνβιλ	202	9501
10) Γεωργία	Μάκων	622	35255
11) Ἰδάχω	Βοάζη	58	3568
12) Ἰλλινοῶ	Βλούμιγκτων	808	108500
13) Ἰνδιάνα	Ἰνδιανούπολις	542	57499
14) Ἰνδιάνα καὶ Ὀκλοχάμα	Ἄτόκα	410	23434
15) Ἰόδα	Καϊδαρ-Ράπις	520	44399
16) Κάνσας	Τόπέκα	390	35496
17) Κεντούκη	Λουϊσβίλλη	557	35983
18) Λουϊζιάνη	Νέα Ὀρλεάνη	212	13802
19) Μαϊνη	Πορτλάνδη	203	28789
20) Μαρυλάνδη	Βαλτιμόρη	114	13468
21) Μασσαχουσέτη	Βοστώνη	239	56657
22) Μιχιγκάνη	Ριδ-σίτυ	417	65708
23) Μιννεζότα	Ἄγ. Παύλος	253	25800
24) Μισσισιπήης	Λίξμπουργ	352	18147
25) Μισσουρι	Ἄγ. Λουδοβίκος	611	53218
26) Μοντάνα	Ἐλένη	77	16485
27) Νεβράσκα	Ὀμάχη	253	18507
28) Νεβάδα	Κάρσον	25	1771
29) Νέα Χάμσιρ	Κονκόρντ	79	10358
30) Νέα Ἰερσέη	Τρέντον	190	33094
31) Νέον Μεξικόν	Ἄλβουκέρκη	38	3572
32) Νέα Ἰόρκη	Νέα Ἰόρκη	803	168714
	Εἰς μεταφορὰν	9682	1021711

Όνόματα Μεγ. . . Αν. . . και Μεγ. . . Στ. . .	Έθνη	Αριθ. Στ. . .	Αριθ. Μελών
	Έκ μεταφορᾶς	9682	1021711
33) Βορ. Καρολίνα	Ραλέγη	395	20846
34) » Δακότα	Φάργο	101	8606
35) Όχιον	Κιγκινάτοι	524	82833
36) Όρεγώνη	Ευγενεία	124	10835
37) Πενσυλθανία	Φιλαδέλφεια	481	96430
38) Ροδ-Όσλάνδ	Προβιδάνς	37	7464
39) Νοτ. Καρολίνα	Κάρλστων	232	12515
40) » Δακότα	Σούξ-φάλς	128	8901
41) Τεννεσέη	Νασβίλλη	445	24802
42) Τεξᾶς	Βάκο	824	50027
43) Ούτάχ	Σάλτ-λακ-σίτυ	18	1988
44) Βερμούτ	Βουρλιγκτόνη	104	13155
45) Βιργινία	Ριχμόνδη	321	21782
46) Βάσιγκτον	Όλυμπία	168	15676
47) Δυτ. Βιργινία	Σαρλεστόνη	145	14079
48) Βίσκωνσιν	Μιλθασουκέ	265	26426
49) Βυόριγκ	Σαρατόγα	30	2556

Άποικίαι.

50) Άλμπέρτα (Καναδά)	Έδμοντον	47	2990
51) Βρετ. Κολουμβία	Βικτωρία	56	6000
52) Καναδά	Άμιλτον	413	46140
54) Μανιτόβα	Ούννιπέγη	72	5891
55) Νέα Βρουνσβίχη	Άγ. Ίωάννης	38	2965
56) Νέα Σκωτία	Χάλιφαξ	73	6037
57) Πρ. Έδουάρδου Όσλανδ	Σουμερσιδ	14	731
57) Κουεβέκη	Μοντρεάλη	64	6633
58) Σασκατσεβάνη	Ρεγγίνα	86	4000
	Έν ἄλφ	14887	1522019

Κεντρική Άμερική.

1) Κούβα	Άβάνα	69	3000
2) Βαλλέ τοϋ Μεξικου	Μεξικόν	18	1150
3) Άϊτι	Λιμήν τοϋ Πρέγκηπος	64	4000
4) Κόστα-Ρίκα	Άγ. Ίωσίας	7	206
5) Πορτορίκο	Άγ. Ίωάννης	30	1400
6) Γουατεμάλα	Γουατεμάλα	12	400
7) Άγ. Δομίγκος	Άγ. Δομίγκος	13	260
	Έν ἄλφ	213	10416

Νότιος Ἀμερική.

Ὄνόματα Μεγ. Ἀν. καὶ Μεγ. Στ.	Ἔθραι	Ἀριθ. Στ.	Ἀριθ. Μελῶν
1) Περουβία	Λίμα	33	550
2) Βραζιλία	Ρίον Ἰανέιρον	450	50000
3) Βενεζουέλα	Καρακάς	26	1673
4) Οὐραγουάη	Μοντεβίδεον	18	580
5) Παραγουάη	Ἀνάληψις	9	812
6) Παραγὰ	Κουριτόβα	12	580
7) Ρίο-Γράντε	Πόρτο Ἀλέγρε	44	2332
8) Ἀργεντινή	Βουένος Ἀῦρες	108	4500
9) Χιλὴ	Σαντιάγο	19	2000
	Ἐν ἑλω	719	63027

Αὐστραλία.

1) Νότιος Αὐστραλία	Ἄδελαϊς	64	4199
2) Νέα Οὐαλία	Σίδνεϋ	238	15550
3) Βικτωρία	Μελβούρνη	200	11728
4) Τασμανία	Χόβαρτ	30	1445
5) Ἀνατολ. Αὐστραλία	Πέρθη	90	3750
6) Κίγσλανδ	Βρισθάνη	57	2000
7) Νέα Ζηλανδία	Δυνεδίνον	183	11558
	Ἐν ἑλω	862	50180
Διάφοροι χῶροι		100	10000

Ἦτοι τῇ 1 Ἰανουαρίου 1912 ὁ παγκόσμιος τεκτονισμὸς ἠρίθμει 22913 Στωὰς καὶ 2.029.936 μέλη ἐνεργά.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΑΓΓΛΙΑ

Δουβλίον. Ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Ἰρλανδίας ἔσχε μεγάλην ἀπώλειαν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Προσθ.: Μεγ.: Διδ.: αὐτῆς ἀδ.: James Creed Meredith. Οὗτος ἐμυήθη εἰς τὰ τεκτ.: μυστήρια τὸ 1869, τὸ 1874 ἐξελέγη Σεβ.: καὶ τὸ 1877 μέλος τοῦ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Στ.: Διετέλεσεν ἐπὶ τινα χρόνον Μέγας Θησαυροφύλαξ, μέχρις οὗ τὸ 1897 ὁ ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: Δούξ. τοῦ Abercorn ὤρισεν αὐτὸν Πρόσθ.: Μεγ.: Διδ.:

Λονδίνον. Ἐπαίτης ὅστις ὑπὸ τὴν ψευδῆ ιδιότητα μέλους Τεκτ.: Στ.: ἔλαβε χρήματα παρὰ τοῦ Ἐλεονόμου τῆς Στοᾶς «Fair field N° 2224», κατεδικάσθη εἰς 21 ἡμερῶν φυλάκισιν.

— Μέγαν θόρυβον ἐπροξένησεν ἐν Λονδίῳ ἡ ἀναφώνησις τοῦ διὰ φόνον εἰς θάνατον καταδικασθέντος Henry Seddon, μέλους τοῦ ἐλευθεροτεκτ. τάγματος, πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, τὸν ὁποῖον ἀνεγνώρισεν οὗτος ὡς ἀδελφόν. Ὅτε οἱ ἔνορχοι ἀπήγγειλαν τὴν ἐτόμηγορίαν των, ἠγέρθη ὁ κατηγορούμενος καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Πρόεδρον, ἵνα ἀποφύγη τὴν εἰς θάνατον καταδίκην, εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «Σᾶς δηλῶ πρὸ τοῦ Μεγ.: Ἀρχ.: τοῦ Σύμπ.:, ὅτι εἶμαι ἀθῶος». Ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν ἀμέσως ὡς ἐξῆς: «Ὅ,τι εἶπετε, ἀποδεικνύει ὅτι καὶ σεῖς ἀνήκετε εἰς τὴν αὐτὴν μὲ ἐμὲ ἐταιρίαν. Τόσῳ δυσκολώτερον εἶναι δι' ἐμὲ νὰ εἶπω ὅ,τι εἶναι καθήκόν μου. Ἡ ἐταιρία ἡμῶν δὲν εὖνοεῖ τὸ ἐγκλημα, τούναντίον καταδικάζει τοῦτο. Σᾶς εὐχομαι ὅπως ἔλθετε εἰς εἰρήνην πρὸς τὸν Μέγ.: τοῦ Σύμπ.: Ἀρχιτ.» Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν του διὰ τοῦ πῆλου καὶ ἀνήγγειλε κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον, ὅτι ὁ Seddon «πρέπει νὰ κρεμασθῇ ἐκ τοῦ λαιμοῦ, μέχρις οὗ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος».

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἀλεξάνδρεια. Τὸ Ὑπατον Συμβ.: τῆς Αἰγύπτου ἰδρύθη τὸ 1864 ὑπὸ τοῦ ἐνδ.: ἀδ.: Zola καὶ ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1865. Τὸν Μάϊον τοῦ 1875 ἰδρύθη ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Αἰγύπτου, ἡ δὲ ἐπίσημος ἐγκατάστασις αὐτῆς

ἐγένετο τὴν 8 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Πρῶτος Μεγ.: Διδ.: αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ ἀδ.: Δ^ρ Οἰκονομόπουλος, μετὰ τοῦτον δὲ ἡ Α. Γ. ὁ Κεδίβης Tefic Pacha, ἀπὸ δὲ τοῦ 1889 εὐρίσκεται ἡ Μεγ.: Στ.: ὑπὸ τὴν συνεχῆ προεδρείαν τοῦ ἐνδ.: ἀδ.: Itris bey Ragheb.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Αἰγύπτου ἐγεννήθησαν 160 Στοαί, τῶν ὁποίων τὰ $\frac{3}{4}$ εὐρίσκονται ἐν ὕπνῳ, ἐργάζονται δὲ σήμερον μόνον 40 μετὰ 6000 μελῶν.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐργάζονται ἐπίσης αἱ ἐξῆς Στοαί ὑπὸ τὴν αἰγίδα ξένων τεκτονικῶν δυνάμεων:

ὑπὸ τὴν αἰγ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας	8
» » » » » » » Ἰταλίας	7
» » » » » » » Γαλλίας	6
» » » » » Ἀν.: » »	3
» » » » » Στ.: » Ἀμβούργου	2
» » » » » Ἀν.: » Ἑλλάδος	2
» » » » » » » Ἰσπανίας	1
» » » » » » » Ρουμανίας	1

ΑΜΕΡΙΚΗ

Βοστώνη. Τὴν 6 Μαρτίου 1775 ἐμυήθησαν ἐν Βοστώνῃ 15 μαῦροι, μετὰ δὲ αὐτῶν ὁ γνωστὸς Prince Hall. Οἱ μαῦροι οὗτοι ἔλαβον μέρος κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπὲρ τῶν Ἀγγλων καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβον τὸ δικαίωμα τῆς ἰδρύσεως Στοᾶς, μετὰ τὴν ρητὴν ὁμῶς διάταξιν νὰ μὴ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐπισήμους τεκτονικὰς ἐορτάς. Κατὰ δὲ τὸ 1784 παρεχωρήθη εἰς τὴν νέαν Στοάν, ὡς Ἀφρικανικὴν τοιαύτην, σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ὁμῶς ἔνεκα τοῦ πολέμου μόλις τὸ 1787 ἔφθασεν εἰς χεῖρας τοῦ Prince Hall. Τὸ 1797 μαῦροί τινες μνηθέντες ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ ἰδρυσαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα Στοάν ἐν Φιλαδελφείᾳ, τὸ δὲ 1808 ἐν Προβιδάνς. Ἐν ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Prince Hall αἱ Στοαί αὗται ἠνώθησαν εἰς μίαν Μεγ.: Στοάν, ἣτις ἀπὸ τοῦ 1847 φέρει τὸ ὄνομα M. W. Prince Hall Lodge F. ant. A. M. καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐργάζεται εἰσέτι. Σήμερον ὑφίστανται ἐν Ἀμερικῇ καὶ Λιθερίᾳ πολυάριθμοι Στοαί μαύρων π. χ. ἡ Μεγ. Στ.: τοῦ Ὄχιο μετὰ 50 Στοᾶς καὶ 1481 μέλη. Ἀτυχῶς αἱ Μεγ.: αὗται Στοαί δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τῶν πλείστων μεγάλων τεκτ.: δυνάμεων. Κατὰ τὸν «van Dalen» ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτείαις 34 Μεγάλαι Στοαί Μαύρων μετὰ 1300 Στοᾶς καὶ 28000 ἀδελφούς. ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως τῶν Μεγ.: Στοῶν τῆς Γερμανίας εἶναι ἀνεγνωρισμένα ἡ Μεγ.: Στ.: Prince Hall, καὶ ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Λιθερίας, ἀμφότεραι μετὰ 980 ἀδελφούς.

Νέα Ὀρλεάνς. Ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Λουϊζιτανίας ἐώρτασε τὴν 100ετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της τὴν 5 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ούασιγκτών. Ὑπὸ τὴν συμμετοχὴν τῶν τεκτόνων ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατετέθη πρό τινας ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου τεκτ.: Μεγάρου, τὸ ὅποιον θὰ εἶναι τὸ μέγιστον καὶ ὠραιότατον ὄλου τοῦ κόσμου.

Μεξικόν. Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὡς καὶ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Porfirio Diaz, εἶναι μέλη τοῦ τάγματος τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.

Πενσυλβανία. Ὁ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Πενσυλβανίας ἐγνωμάτευσεν, ὅτι νάνος καίτοι ἔχων τὴν κανονικὴν συμμετρίαν τοῦ σώματος καὶ πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μνηθῆ εἰς τὰ τεκτ.: μυστήρια.

ΓΑΛΛΙΑ

Διέλλα. Ἡ σοσιαλιστικὴ ἔνωσις διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν, καθ' ἣν προτρέπονται οἱ σοσιαλισταὶ νὰ μὴ γίνωνται μέλη τοῦ τεκτ.: τάγματος καὶ ὁμοίων σωματείων, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα ἐν τῷ σοσιαλιστικῷ συνεδρίῳ τῶν Παρισίων (ἴδε Ὑψηλ. Τεῦχ. Β' σελ. 87).

Παρίσιοι. Ἡ Στοὰ Γκαίτε ἐώρτασεν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Palais d'Orsay τὴν 50ετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της δι' ἀγάπης εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησαν περὶ τοὺς 60 ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί. Ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ προσφώνησις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας, δηλώσαντος ὅτι πᾶσαι αἱ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας Στοαὶ θὰ ὑποβοηθήσωσι τὰς ἐνεργείας τῆς Στοᾶς «Γκαίτε», ὅπως ἐπιτύχωσι στενωτέρον σύνδεσμον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

— Ἐν Παρισίοις συνήλθε πρό τινας διεθνῆς ἀντιτεκτονικὸν συνέδριον. Δώδεκα κράτη ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους, τοὺς δὲ περισσοτέρους ἡ Γερμανία.

— Ἐν Παρισίοις ἐδρεύει τὸ κέντρον τοῦ διεθνoῦς μικτοῦ τεκτ.: τάγματος, τὸ ὅποιον ἰδρύθη τὴν 4 Ἀπριλίου 1893 ὑπὸ τοῦ ἀδ.: G. Martin καὶ τῆς ἀδελφῆς Maria Deraismes, ἥτις πρὸ 10 ἐτῶν εἶχε μνηθῆ εἰς τὰ τεκτ.: μυστήρια ἐν τῇ Στ.: Σκωτ.: δόγμ.: «Les libres Penseurs» ἐν Ἀν.: Pecq Seine-et-Oise, τῇ βοήθειᾳ 16 ἀδελφῶν γυναικῶν μνηθεισῶν ὑπ' αὐτῆς εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους βαθμοὺς τοῦ Σκωτικoῦ δόγματος. Στοαὶ τοῦ τάγματος τούτου ὑπάρχουσι πλὴν τῶν Παρισίων, ἐν Λυῶνι, Ρουέν, Χάβρη, Λονδίῳ, Ζυρίχῃ, Ἀμστελδάμῳ καὶ ἐν Charleroi τῆς Πενσυλβανίας.

Τὸν Μάιον τοῦ 1899 ἰδρύθη τὸ Ὑπατον αὐτοῦ Συμβούλιον ἐξ ἀδ.: ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μεγάλων ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐπιθεωρητριῶν. Νῦν δὲ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τεκτ.: Μεγάρου ἐν Παρισίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Droit Humain». Τὸ τάγμα τοῦτο ἐκδίδει περιοδικὸν μηνιαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Bulletin mensuel de la Franc-Maçon.: mixte», τοῦ ὁποῦ διευθυντῆς εἶναι ὁ ἀδ.: G. Martin, Μέγας Διδάσκαλος καὶ ἰδρυτῆς τοῦ τάγματος τούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΩΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἡ Σ.· Στ.· Ὑψηλάντης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διαδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τραγουδιοῦ, καὶ τῆς περιουλογοῦ καὶ καλλιεργείας τῶν ἑλληνικῶν μελωδιῶν, καὶ τῆς ἀναπτύξεως παρὰ τῷ λαῷ τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος, μὲ τὸν ἀπώτερον τεκτ.· σκοπὸν, ὅπως διὰ τῆς μουσικῆς ἐπιδράσῃ ἐπὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ λαοῦ, ἀποσπάσῃ δ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς θορυβώδεις καὶ ψυχοφθόρους διασκεδάσεις τῶν κατηλείων, ἴδρυσεν τὴν Ἑλληνικὴν Ὁδικὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ψηφισθὲν ἐν τῇ Στοᾷ, ἀποτελεῖται, πλὴν τριῶν δημοσιογράφων τῶν κ. κ. Τσοκοπούλου, Γ. Κορομηλᾶ καὶ Εὐστρατιάδου, ἐκ τεκτόνων. Τὸ συμβούλιον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος ἀδ.· Κωνσταντῖνος Μελάς, ὑποπλοίαρχος Β. Ν.
 Ἀντιπρόεδρος ἀδ.· Γεώργιος Ματθαίουπουλος, χημικὸς
 Γραμματεὺς ἀδ.· Τίτος Ψιλάκης, τμηματάρχης Τραπεζῆς Ἀθηνῶν
 Ταμίας ἀδ.· Σόλων Συρμόπουλος, ὑπάλληλος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
 Σύμβουλος Μιλτ. Νεγρεπόντης βουλευτῆς
 » Μ. Ρουνόπουλος Δικηγόρος
 » Ἀ. Παπαδημητρίου ἀδ.· ὑπάλληλος Ἐθν. Τραπεζῆς
 » Κ. Περάκης ἀδ.· Ἴατρος
 » Α. Φωκᾶς ἀδ.· Χημικὸς
 » Λ. Κανάρης ἀδ.· Ὑποπλοίαρχος Β. Ναυτικοῦ
 » Π. Κουκέας ἀδ.· ὑπάλ. Διεθνoῦς Ἐλέγχου
 » Γ. Τσοκόπουλος Δημοσιογράφος
 Διευθυντῆς Σχολῶν ἀδ.· Γ. Ψύλλας Ὑπάλ. Τραπεζ. Ἀθηνῶν
 Χορωδίας Ν. Κόκκινος Μουσικοσυνθέτης

Ἡ Στοὰ ἐνοικίασε δι' αὐτὴν ἴδιον οἶκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀνέθηκε τὴν μὲν μουσικὴν διεύθυνσιν εἰς τὸν κ. Κόκκινον, βοηθούμενον τὰ μέγιστα ἀπὸ τὸν ἀδ.· Ψύλλαν, τὴν δὲ γενικὴν διεύθυνσιν εἰς τοὺς ἀδ.· Ψιλάκην καὶ Ψύλλαν.

Ἐν αὐτῇ φοιτῶσιν ἤδη ὑπὲρ τοὺς ὀγδοήκοντα μαθητὰς διδασκόμενοι δωρεὰν θεωρίαν καὶ ἄσμα.

Τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀδ.· Ψιλάκη καὶ Ψύλλα οἱ μαθηταί, ἡγουμένης τῆς μουσικῆς τοῦ ὄρφανοτροφείου, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηνῶν, περιηλθόν τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἄδοντες τὸ ἑθνικόν, σύνθεσιν τοῦ κ. Κοκκίνου. Δυστυχῶς ἡ ὥρα, 6 πρωϊνῆ, δὲν ἦτο κατάλληλος πρὸς τοιαύτην παρέλασιν, ἐπομένως ἐλάχιστοι ἀπήλασαν τοῦ ὥραίου ἄσματος. Τὸ προσεχές ἔτος, κατ' ἀπόφασιν τῆς Στοᾶς, ἡ τοιαύτη παρέλασις θὰ γείνη κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς παραμονῆς.

Μετὰ τὴν παρέλασιν κατέληξαν οἱ μαθηταὶ πάλιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἐταιρείας, ὅπου προσεφέρθησαν αὐτοῖς γλυκίσματα καὶ ποτά.

Κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκριων συνηγωνίσθησαν εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑορτῶν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν Ὁδικῶν ὁμίλων καὶ ἔτυχον τοῦ πρώτου, τριακοσιδράχμου βραβείου.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἀνέθηκεν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὸν Βάκχον ὕμνου τοῦ κ. Σαμάρα, ὃ ὁποῖος ἐξετελέσθη μετ' ἐπιτυχίας μεγάλης, ἐπισπασάσης τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ μουσοργοῦ.

Τέλος τὴν 8ην Ἀπριλίου ἐνεφανίσθη ἐπισημῶς ἐνώπιον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ διὰ συναυλίας, δοθείσης ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης αὐτῆς συναυλίας ἦτο μεγίστη, τὴν ἐπομένην δὲ ἐνθουσιωδέστατα ἔγραψαν ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἔφημεριδες, ὀλόκληρα δ' ἄρθρα καὶ χρονογραφήματα ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διὰ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν κυρίως τῆς ἐκ πενήκοντα ἀνδρῶν χορωδίας.

Κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ἐπανελήφθη μετὰ τινος ἡμέρας, τὸ δὲ θέατρον ἦτο πλήρες ἐκ τῆς καλλιτέρας ἀθηναϊκῆς κοινῶν, ἡ ὁποία προσήλθεν ἵνα χειροκροτήσῃ τὸ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ὁδικῆς Ἐταιρείας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Στ.· «Ηράκλεια» ἐν Ἀν.· Μοναστηρίου. Ἡ Σ.· Στ.· «Ηράκλεια» ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἐκεῖ ἰταλικῆς Στοᾶς «Terra e Sole» ἔφερε διὰ τοῦ Σεβ.· αὐτῆς ἀδ.· Α. Ματλή δύο ἀπολυμαντικὰ μηχανήματα κατὰ τῆς χολέρας καὶ τῶν ἄλλων λοιμωδῶν νόσων. Ἡ προμήθεια τῶν μηχανημάτων ἐγένετο ἐξ Ἀγγλίας βοήθησάσης μετὰ μεγίστης προθυμίας τῆς Μεγ.· Στ.· τῆς Ἀγγλίας.

Αἱ τοιαῦται πράξεις τῶν τεκτ.· Στοῶν δεικνύουσι, πόσον οἱ προϊστάμενοι καὶ τὰ μέλη αὐτῶν αἰσθάνονται βαθύτατα τὸν ἀλτροῦισμόν καὶ δρῶσιν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Στ. «Υψηλάντης». Ἡ Σ.· Στ.· Ὑψηλάντης ἐώρτασεν ἐν λευκῇ συνεδρία μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἀδ.· Α. Παπαδημητρίου, ἡ Δίς Παπαχρηστοπούλου καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας, κ. Σιγάλας ἀπήγγειλαν, τμήμα δὲ τῆς χορωδίας τῆς ὑπὸ τῆς Σ.· Στ.· Ὑψηλάντης ἰδρυθείσης «Ἑλληνικῆς Ὁδικῆς Ἐταιρίας» ἔψαλλε κατάλληλα ᾄσματα. Ὁ ἀδ.· Σ. Συρμόπουλος ἔκαμε τὴν εἰσήγησιν διὰ τῆς ἐξῆς ὥραίας προσλαλιᾶς:

“Κυρίαί, Κύριοι, Ἀδελφοί,

Καὶ πάλιν ἡ Σεπτῆ Στ.· “Ὑψηλάντης», τῆς ὁποίας ἔχω τὴν ὕψηλὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, ἐκάλεισεν ὑμᾶς, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἀναμνησθῶμεν τῆς μεγάλης ἐκείνης διὰ τὴν Πατρίδα ἡμῶν ἐποχῆς, καθ’ ἣν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπετίναξεν δουλείαν αἰώνων.

Καὶ πάλιν τὸ σκοτεινόν, μυστηριώδες, καὶ ἀπροσπέλαστον μασσωνικὸν τέμενος ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενῆ ὑπὸ τὴν στέγην αὐτοῦ ἀντιπροσώπους τοῦ τε ὠραίου καὶ τοῦ ἀσχήμου φύλου, μὴ ἀνήκοντας εἰς τὰς τεκτ.· τάξεις, οἵτινες προθύμως ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Σ.· ἡμῶν Στοᾶς, ἔσπευσαν νὰ λάδωσι μέρος εἰς ἐπισήμους αὐτῆς ἐργασίας.

Ἡ παρουσία Ὑμῶν, Κυρίαί καὶ Κύριοι, μεταξὺ ἡμῶν, ἀποδεικνύει διὰ πολλὰπλὴν φορὰν ὅτι ἡ σημερινὴ πνευματικὴ τῆς Κοινωνίας πρόοδος ἐξηφάνισε, παντελῶς, δύνатаί τις εἰπεῖν, τὴν μεσαιωνικὴν σημασίαν τῆς λέξεως “Μασσῶνος», τὸ ἄκουσμα τῆς ὁποίας ἔτι ἀφήσωμεν νὰ προκαλῆ τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην μόνον εἰς τινὰς ἀπομεμακρυσμένους συνοικίας τοῦ κλασικοῦ ἡμῶν Ἄστεως.

Ὅταν ἀναλογισθῆ τις, Κυρίαί καὶ Κύριοι, ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχὴ μὴ τῆς σήμε-

ρον απομεμακρυσμένη, καθ' ἣν οἱ Ἐλευθεροὶ Τέκτονες ἐν Ἑλλάδι συνήρχοντο ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ὅταν ἀναλογισθῆ ὅτι τὰ ξίφη ταῦτα, ἅτινα ἐκ παλαιᾶς παραδόσεως φέρομεν κατὰ τὰς ἐργασίας ἡμῶν ὡς σύμβολον τιμῆς ἦσαν ἡκονισμένα καὶ προωρισμένα νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ πρὸς προσωπικὴν ἄμυναν τῶν Τεκτόνων, δὲν δύναται εἰμὴ ἐν χαρᾷ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ψυχρὰ ἐπισκόπησις τῶν πραγμάτων ἐπικρατήσασα, κατέδειξε τὸ ἄδικον, ὅσον καὶ παράλογον τῶν τότε ἐπικρατουσῶν ἰδεῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν.

Καὶ ὄντως. Ἀπλῆ τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησις ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ καὶ τὸν ἀπλούστερον ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ ὡς ἠθέλησαν νὰ τὸν παραστήσωσιν εἶναι ὁ Ἐλευθερὸς Τεκτονισμὸς.

Δὲν πρόκειται οὔτε κἂν περὶ μυστικῆς ἑταιρίας. Τῶν μυστικῶν ἑταιριῶν, Κύριοι, καὶ αὐτὴ ἢ ὑπαρξίς πλειστάκις ἀγνοεῖται, ἐνῶ περὶ τοῦ Ἐλευθεροῦ Τεκτονισμοῦ, τίς εἶναι σήμερον ὁ μὴ γνωρίζων πλείστας λεπτομερείας; Τὸ πρῶτον τυχὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἀξικὸν ἐὰν ἀνοίξετε, θὰ ἀναγνώσῃτε ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν ἴδρυσιν, τὸν ὀργανισμὸν, καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐλευθεροῦ Τεκτονισμοῦ.

Καὶ εἶναι ὄντως μεγάλη, καὶ εἶναι ὄντως θαυμαστὴ ἡ ἱστορία του.

Ἀποτελεσθεῖσα ἐν ἀρχῇ, ἡ Ἐταιρία ἡμῶν, ὑπὸ ἀπλῶν τεκτόνων, κτιστῶν, λιθοτόμων καὶ ἄλλων πτωχῶν ἐργατῶν συμπηχθέντων εἰς Ἐταιρίαν ὅπως ἀμυνθῶσι κατὰ τῶν πιεζόντων αὐτοὺς μηχανικῶν καὶ ἐργολάβων, καὶ ὀνομασάντων ἑαυτοὺς πλέον "Ἐλευθεροὺς Τέκτονας," (Francs - Maçons), κατῶρθωσε μικρὸν κατὰ μικρὸν, οὐ μόνον τὸν πτωχὸν ἐργάτην νὰ ὑψώσῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν, ὡς ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ προσελκύσασα εἰς τὰς ἑαυτῆς τάξεις ἄνδρας ἀνεπτυγμένους, ἀφιερῶσαντας ἑαυτοὺς εἰς τὴν Ἰδέαν τῆς διδασκαλίας τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς προόδου, κατῶρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ὕψεις καὶ ὑψηλὰς Ἀρχὰς παντοῦ καὶ εἰς πάντα, ἐπιτελέσασα τὰ μεγαλύτερα ἔργα, ἅτινα ἡ Ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητος ἔχει τὴν σήμερον νὰ ἐπιδείξῃ.

Οἱ ἀπλοὶ καὶ ἄξεστοι Τέκτονες μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀπεχώρησαν, ἀφήσαντες τὴν θέσιν των εἰς τοὺς μεγαλειτέρους ἄνδρας ὅλων τῶν ἐποχῶν. Τὰ ἔργα αὐτῶν, αἱ σφῆραι, οἱ διαβῆται, οἱ γνώμονες, διετηρήθησαν ἔκτοτε ὡς σύμβολον τοῦ Ἐλευθεροῦ Τεκτονισμοῦ, καὶ ἡ ἐμπροσθέντα, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς ἐργασίας περιέζωσε τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων, ἀπανταχοῦ τῆς Ἰσθμίου. Τὸ δόγμα αὐτῆς, "Ἐλευθερία - Ἰσότης - Ἀδελφότης," εὔρε τοὺς φανατικωτέρους ὀπαδοὺς μεταξὺ αὐτῶν. Καλλιτέχναι, λογογράφοι, ποιηταί, μουσικοδιδάσκαλοι, οἱ μεγαλειτέροι στρατηλάται, οἱ διασημότεροι ἐφευρέται, οἱ ἐπιφανέστεροι Κληρικοί, Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν φανατικὰ τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν μέλη.

Τοιοῦτους ἄνδρας συγκαταλέγων εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, καὶ τοιαῦτα δοξάζων, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ γιγάντια ἐκείνα ἔργα ἅτινα ἐπετέλεσε.

Μήπως ἐν Ἀγγλίᾳ, δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι παγκοίνως γνωστὴ ἡ δράσις τοῦ Ἐλευθεροῦ Τεκτονισμοῦ, καὶ ὁ ρόλος τὸν ὅποιον ἔπαιξεν οὗτος εἰς τὴν καθόλου ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τοῦ ἐνδόξου τούτου Κράτους; Μήπως ἡ περιφημὸς Γαλλικὴ Ἐπαναστάσις δὲν ἐγαλκεύθη μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν αὐτῆς ἐν ταῖς Γαλλικαῖς Στοαῖς; Μήπως ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου δὲν εἶναι ἔργον τῶν Ἐλευθερῶν Τεκτόνων; Μήπως ἡ κατάργησις τῆς ἀπαισίας Ἰερᾶς Ἐξετάσεως, τῆς διαπραξάσης τὰ ἀπεχθέστερα κακουργήματα ἐν ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν δὲν

ὀφείλεται εἰς τὸν Τεκτονισμόν; Μήπως ἡ κατάργησις τοῦ Παπικοῦ Κράτους καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς θρησκευτικὸ ἀρχηγὸν δὲν εἶναι ἔργον καὶ τοῦτο τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων; Ἐν Ἑλλάδι, μήπως ἡ πρώτη λειτουργήσασα Ἑλληνικὴ Στοὰ πλησίον τῆς Λαρίσσης τῷ 1807 δὲν διευθύνετο παρ' αὐτοῦ τοῦ Ῥήγα τοῦ Φεραίου; Μήπως οἱ ἴδρυταὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας Σκουφᾶς, Εἰάνθος καὶ Τσακάλωφ, δὲν ἦσαν Ἐλεύθεροι Τέκτονες; Μήπως αὐτὴ ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία, δὲν εἶναι Ἐλευθεροτεκτονικὸν Σωματεῖον; Μήπως ὁ πρῶτος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος Ἀλέξ. Ὑψηλάντης δὲν ἦτο Ἐλεύθερος Τέκτων;

Οἱ ἐπιτελέσαντες τὰ ἔργα ἐκεῖνα, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, οἱ χύσαντες ποταμοὺς αἱμάτων ὑπὲρ τοῦ Δόγματος τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Ἀδελφότητος, ἦσαν οἱ Μασῶνοι, ἦσαν οἱ ἄθεοι!.....

Καὶ εὐρίσκονται καὶ σήμερον, ἐν ἔτει 1912, ἄνθρωποι κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος, οἵτινες συγχίζουσι τὰς λέξεις "ἄθεοι καὶ Ἐλεύθεροι Τέκτων". Εὐχόμαι ἀπὸ μέσης καρδίας, οἱ κύριοι οὗτοι: νὰ ἐκπληρῶσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Θεῖον, μεθ' ἧς τὰ ἐκπληροῦμεν ἡμεῖς, οἱ Μασῶνοι!

Παράκαλῶ τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας καὶ Κυρίους, ἀφοῦ συγχωρήσωσι τὴν μικρὰν εἰσήγησιν ἣν ἐν εἴδει παρεκβάσεως ἐκ τοῦ κυρίου ἡμῶν θέματος τῆς ἐσπέρας ταύτης ἐποίησάμην, νὰ δεχθῶσι τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας τῆς Στοᾶς μας, διότι μετὰ τόσης εὐγενείας ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν.

Στ.·. «Ἀθηνᾶ». Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐμνήθησαν εἰς τὰ τεκτ.: μυστήρια οἱ ἀδ.: ἀδ.: Σ. Παραμυθιώτης πλοίαρχος καὶ Π. Παναγιωτᾶκος ἱατρός, ἠϋξήθη δὲ ἡ μισθοδοσία εἰς 2^ο τῶν ἀδ.: μαθ.: Α. Φωσκίνη, Β. Νούσκαλη καὶ Σ. Σακκῆ.

Ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τῶν ἀδ.: Α. Καραπαναγιώτη καὶ Ν. Καζᾶζη, ὅπως ἐκφρασθῆ εὐχὴ πρὸς τὴν Γαλ.: Μεγ.: Ἀν.: περὶ συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἀδ.: ἀδ.: τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν πρὸς ἴδρυσιν Ἀνατολικῆς ὁμοσπονδίας. Κατηρτίσθη δὲ ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τῆς προτάσεως ταύτης. Ὅμοια πρότασις ἐψηφίσθη καὶ εἰς τὰς Στ.: Πατρὶς καὶ Προμηθεὺς.

Ἐψηφίσθη νέος εἰδικὸς κανονισμὸς τῆς Στοᾶς, τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος ἀπὸ τοῦ 1885 περιέχοντος πολλὰς διατάξεις περιπεσοῦσας ἐν ἀρχησι.

Ἐξελέγη πρόσθ.: Γραμμ.: τῆς Στοᾶς ὁ ἀδ.: Κ. Γερδένης.

Στ.·. «Προμηθεὺς». Ἡ Στ.: Προμηθεὺς πιστεύουσα ὅτι ἔργον τῆς Στ.: πρέπει νὰ εἶνε ἡ τεκτονικὴ μόρφωσις καὶ διαπαιδαγώγησις τῶν μελῶν αὐτῶν, ἔθεσεν ὡς πρόγραμμα ἐργασιῶν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεκτονικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν συμβόλων καὶ τῶν ἀλληγοριῶν τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐγένοντο ἐν τῇ Στ.: ταύτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους 1912 αἱ ἑξῆς ὁμιλίαι.

Ἐπισημ. τοῦ ἀδ.: Ἀνδρ. Παράσχη περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μυστηρίων.

Ἐπισημ. τοῦ ἰδίου ἀδ.: περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ σκοτ.: θαλ.: καὶ τῆς μνήσεως τοῦ α' βαθμ.:

Ἐπισημ. τοῦ ἀδ.: Σπ. Θεοχαροπούλου περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν συμβολικῶν λέξεων καὶ σημείων καὶ τῶν ἐν τῇ κατηγήσει τοῦ α' βαθμ.: ἀναφερομένων συμβόλων.

Ὁμιλία τοῦ ἀδ.: Θεοδ. Πλούμου περὶ τῶν συμβόλων καὶ τῶν ἀλληγοριῶν ἐν τοῖς μυστηρίοις.

Ὁμιλία τοῦ ἀδ. Ἀντ. Ἀδριανοπούλου περὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ βεβήλου καὶ τέκτονος.

Ὁμιλία τοῦ ἰδίου ἀδ.: περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐρεῦνης ἐν τοῖς μυστηρίοις.

Ὁμιλία τοῦ Σεβ.: ἀδ.: Σπ. Νάγου περὶ τῆς τεκτονικῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως.

Προσέτι ἐγένοντο καὶ δύο ἀνακοινώσεις τοῦ ἀδ.: Φρ. Πρίντζη περὶ τῶν πειραματικῶν ἀποδείξεων τῆς ὑπάρξεως τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ ἀδ.: Σπ. Νάγου περὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καὶ τὰς ὀργανώσεις τῶν μορφῶν ἐν τῇ φύσει.

Αἱ ἀνωτέρω ὁμιλίαι καὶ ἀνακοινώσεις ἀποτελοῦν τὴν σειρὰν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διδασκαλιῶν τοῦ α' βαθμ.: Ταύτας θὰ ἐπακολουθήσουν διδασκαλίαι περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν μνήσεων καὶ συμβόλων τοῦ β' καὶ γ' βαθμ.:

Ἄξια μνείας εἶνε ἐπίσης ἡ συνεδρία τελετῆς Ἰωάννου τοῦ Προδροῦμου, ἣτις ἐγένετο τὴν 8^{ην} Ἰανουαρίου ἐ. ἔτ. ὑπὸ τῶν Στ.: Πατρίδος καὶ Προμηθέως. Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδρίας ἔκαμεν εἰσήγησιν ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: Πατρίδος ἀδ.: Δ. Δέπος ὁμιλήσας περὶ τῆς σημασίας τῆς τελετῆς, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: Προμηθέως ἀδ.: Σπ. Νάγος ἐξεφώνησε λόγον περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ἑβραϊκῶν μυστηρίων αὐτοῦ καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ τεκτονικὰ μυστήρια.

Μνήσεις ἐγένοντο δύο εἰς α' συμβ.: βαθμ.:

Σημ. Συντ.: Δυστυχῶς ἔνεκα ἀποδημίας τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Μ. Ρουνοπούλου, ἡ συνέχεια τοῦ ἀρθροῦ «ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία ἐν σχέσει πρὸς τὸν Τεκτονισμὸν» θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸ προσεχές τεύχος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΑΡΕΤΗΣ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ ΠΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΑΝ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

A'. Ίδρυσις.

**Αρθρον 1.* Υπό της Σ. Στ. ή «'Αθηνά» ιδρύεται Βραβείον Ἀρετῆς.

**Αρθρον 2.* Τὸ Βραβείον Ἀρετῆς εἶναι ἐτήσιον, ἀπονέμεται δὲ εἰς τὸν Ἕλληνα, τὸν ἐπιτελέσαντα τὴν εὐγενεστέραν, ἠθικωτέραν καὶ ἐναρετωτέραν πράξιν, ἀφορῶσαν εἴτε εἰς διάσωσιν τοῦ πλησίον, εἴτε εἰς ἀφοσίωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνων, εἴτε εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ ἐν γένει ἀγαθοῦ.

**Αρθρον 3.* Ἡ ἀγαθὴ πράξις βραβεύεται ἀδιαφόρως ἡλικίας, φύλου, κοινωνικῆς καταστάσεως, πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ὡς καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐγένετο αὕτη.

B'. Αἰτήσεις.

**Αρθρον 4.* Οἷοσδήποτε δύνανται νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον αἰτήσιν πρὸς τὸν Σεβ. τῆς Σ. Στ. ή «'Αθηνά» δι' ἧς νὰ ἀναγγεῖλη οἰανδήποτε ἀγαθὴν πράξιν ἧς ἔλαβε γνῶσιν, ἀναγράφων τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ πράξαντος αὐτήν, τὴν πατρίδα, τὴν ἡλικίαν, τὸ μέρος ἐνθα ἐγένετο ἡ πράξις καὶ ἀφήγησιν τῆς πράξεως, στηριζομένην ἐπὶ ἐξηκριβωμένων γεγονότων. Ἡ αἴτησις, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, δεόν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως δεόν νὰ γίνεταί μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου, ἐὰν δὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ πράξις, παραπέμπεται ἡ αἴτησις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ὁ Σεβ. τῆς Στ. ὀφείλει νὰ ζητήσῃ πᾶσαν πληροφορίαν συμπληρωματικὴν ἢ διαφωτιστικὴν, ἅμα τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως.

Γ'. Ἐπιτροπαί.

**Αρθρον 5.* Μόνιμον ἐπιτροπὴν τοῦ βραβείου Ἀρετῆς ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. τῆς Σ. Στ. «'Αθηνά» οἱ δύο ἐπόπται, ὁ ρήτωρ, ὁ γραμματεὺς, ὁ ταμίας καὶ ὁ ἐλεονόμος τῆς Στ. Ἡ μόνιμος Ἐπιτροπὴ κανονίζει πᾶσαν λεπτομέρειαν, μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ ἐπιμελεῖται τῆς τελετῆς τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου. Ἀπαρτίαν ἀποτελοῦσι τρία μέλη, ἐν οἷς ἀπα-

ραιτήτως και ὁ Σεβ.: Τὴν Ἐπιτροπὴν καλεῖ εἰς συνεδρίασιν ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: Τὸν Σεβ.: κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ α' Ἐπόπτης.

Ἄρθρον 6. Αἱ αἰτήσεις πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βραβείου ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου εἰς τὴν κρίσιν Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Σεβ.: πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἐν ἐνεργείᾳ Στοῶν. Ἡ Ἑλλανοδικὸς Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον καὶ Γραμματέα. Ὁ Σ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ» εἶναι αὐτοδικαίως ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δ'. Βράβευσις.

Ἄρθρον 7. Αἱ αἰτήσεις πάσαι τίθενται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δ' αὐτῶν γίνεται ἐφ' ἐκάστης φανερὰ ψηφοφορία. Ὅσαι ἤθελον ἐγκριθῆ διὰ ψηφοφορίας ὅπως μετᾶσχῃσι τοῦ ἀγῶνος τίθενται πάλιν εἰς ψηφοφορίαν ἢ αἰτήσεις, ἧτις ἤθελε συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν τῶν ἡμίσεων ψήφων πλέον μιᾶς ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, βραβεύεται. Πρὸς τοῦτο συντάσσεται πρακτικόν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς βραβεύσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ παρίστανται οἱ ἡμίσεως πλέον ἐνὸς τῶν Σεβ.: τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἐν ἐνεργείᾳ Στοῶν. Μὴ ἐπιτυγχανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τούτου κατόπιν δύο προσκλήσεων πρὸς συνεδρίαν, ἢ ἀπόφασιν λαμβάνεται καὶ ὑπὸ μικροτέρου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τριῶν.

Ε'. Πόροι.

Ἄρθρον 8. Ὁ κορμὸς τῆς ἀγαθοεργίας ὁ περιφερόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων ἀξίωμ.: τῆς Στ.: «Ἀθηνᾶ» διατίθεται διὰ τὸ βραβεῖον Ἀρετῆς, διαδέτεται δὲ ἡ Στ.: ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου τῆς ἢ καὶ ἐξ ἄλλων κορμῶν ἀγαθοεργίας ποσόν, ὅπερ ἤθελε κρίνῃ ἀναγκαῖον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βραβείου.

Ἄρθρον 9. Πρὸς ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ βραβείου θὰ παρακληθοῦν νὰ μετᾶσχουν δι' εἰσφορᾶς ἐτησίως τὸ Ἰπ.: Συμβ., ἢ Γαλ.: Μεγ.: Ἀν.: καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Τεκν.: ἐργαστήρια.

Ἄρθρον 10. Πρὸς αὔξησιν τῶν πόρων τοῦ βραβείου δύνата: ἢ μόνιμος ἐπιτροπὴ, ἐγκρίσει τῆς Σ.:, νὰ διοργανοῖ λευκὰς ἑορτάς.

ΣΤ'. Ταμεῖον.

Ἄρθρον 11. Τὸ ποσὸν ὅπερ διαρκοῦντος τοῦ ἔτους ἤθελε συλλεχθῆ διὰ τὸ βραβεῖον τῆς Ἀρετῆς κατατίθεται εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου τῆς Στ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ», ὅστις ὅταν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει ἐκάστοτε τὰς 100 δρ. ἀγοράζει ἀνὰ μίαν λαχειοφόρον μετοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀνακοινῶν ἐγγράφως πρὸς τὸν Σεβ.: τῆς Στ.: τὸν ἀριθμὸν τῆς μετοχῆς, ἣν καὶ καταδέτεται πρὸς φύλαξιν εἰς τινὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

Ὁ Ταμίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰ χρήματα, τὰ παρ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντα.

Ἄρθρον 12. Τὴν 1 Νοεμβρίου ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τὴν Μόνιμον ἐπιτροπὴν κατὰστασις λεπτομερῆς ἐμφαινουσα τὸ συλλεγὲν ποσόν, ὀρίζεται δὲ τριμελῆς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν ἐνεργῶν τῆς Στ.: πρὸς ἐξέλεξιν, ἥτις διενεργεῖται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ζ'. Ἀπονομή.

Ἄρθρον 13. Εἰς τὸν βραβευθέντα ἀπονέμεται χρηματικὸν ποσὸν ὅπερ ἀναλόγως τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ Ταμείου τοῦ βραβείου, ὀρίζει ἡ Στοά. Ὡς βάσις τοῦ βραβείου λαμβάνονται τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ, ὡς τοιαῦτα δὲ θεωροῦνται αἱ τακτικαὶ εἰσφοραί, αἱ ἐκ τῶν ἐορτῶν εἰσπράξεις, αἱ δωρεαὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δρ. 50 καὶ οἱ τόκοι τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων.

Ἐὰν τὸ συλλεγθὲν ποσὸν εἶναι ἔλασσον τῶν 400 δρ. προσφέρεται ἀναμνηστικὸν δῶρον διὰ τῶν ὑπαρχόντων χρημάτων. Ἐὰν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς 400 δρ., δύναται ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ νὰ ἀπονεύμῃ καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον χρηματικὸν βραβεῖον, ἐὰν ἤθελε κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 14. Εἰς τὸν βραβευθέντα ἀπονέμεται ἐκτὸς τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ χρυσοῦν μετάλλιον, φέρον ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψεως, γύρω μὲν τὰς λέξεις Στ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ» «Βραβεῖον Ἀρετῆς» καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὰ τεκτονικὰ σύμβολα, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ὀψεως τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ βραβευομένου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς πράξεως, ἥ, ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι ἐφικτόν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου.

Ἄρθρον 15. Ἡ ἀπονομή τοῦ βραβείου γίνεται ἐν λευκῇ ἐορτῇ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ τῆς Στ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ». Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς καὶ ὁ τόπος κανονίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς μόνιμου Ἐπιτροπῆς, καλοῦνται δὲ ὅπως παρευρεθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Τεκτ.: καὶ πάντες οἱ ἀδ.: τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Στοῶν.

Ἄρθρον 16. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου ἀναγινώσκει ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγχειρίζει τῷ βραβευθέντι τὸ βραβεῖον, προσφωνῶν αὐτόν.

Ὁ βραβευθεὶς δύναται νομίμως νὰ ἀντιπροσωπευθῇ.

Ἐὰν ὁ βραβευθεὶς ἤθελεν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἢ νὰ τέκνα ἢ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς ἀδελφοὺς, ὧν προτιμῶνται αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί.

Ἄρθρον 17. Ἐὰν ὁ βραβευθεὶς εἶναι τέκτων, χρηματικὸν βραβεῖον δὲν ἀπονέμεται αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγράφεται χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τιμητικῇ λευκῇ μαρμαρίνῃ στήλῃ τοποθετουμένη εἰς τὴν θέσιν ἣθελεν ἐγκρίνῃ ἡ Γαλ.: Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Ἑλλανόδικον Ἐπιτροπὴν ἀποκαίεται νὰ ὀρίσῃ ἐὰν συντρέχῃ ἐξαιρετικὴ περίπτωσις ὅπως ἀπονεμηθῇ καὶ χρηματικὸν βραβεῖον.

Ἄλλοδαπὸς τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ἀνήκων ἐνεργῶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτονισμὸν, δύναται νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον.

Ἄρθρον 18. Ἐὰν οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἀπονομὴν βραβείου ἤθελεν ὑποβληθῇ εἰς τὴν μόνιμον Ἐπιτροπὴν, ἢ ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν οὐδεμία ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, τὸ συλλεγὲν ποσὸν χρησιμεύει, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη,

πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βραβείου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἢ κατατίθεται ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δι' ὁμοίαν χρῆσιν ἐν τῷ μέλλοντι.

Η'. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19. Ἡ μόνιμος Ἐπιτροπὴ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, προκήρυξιν περὶ τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου, καθ' ὃν τύπον ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Γαλ.· Μεγ.· Ἀν.·

Ἄρθρον 20. Ὁ παρὼν κανονισμὸς δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς διετίας καὶ τῇ αἰτήσῃ δέκα ἐνεργῶν μελῶν τῆς Στ.·, πλὴν τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 5, 8 καὶ 14 ἅτινα παραμένουσιν ἀμετάβλητα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Γαλ.· Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλάδος.

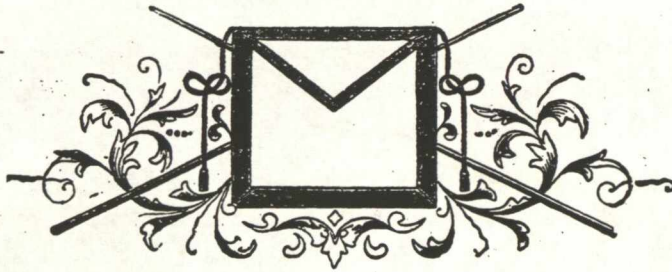
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1912

Ὁ Σεβ.·

Ὁ Γραμμ.·

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ 30°·.

Ε. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ 18°·.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΕΚΤ.: ΤΥΠΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔ.: "ΓΨΗΛΑΝΤΗΣ",

Freimaurer-Zeitung. Λειψία. Ν° 17, 1912 Σελ. 133. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1912 ἐκδίδεται εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν νέον λαμπρὸν περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Υψηλάντης». Ἐκδότης εἶναι ὁ ἀδ.: Α. Παπαδημητρίου, συντάκτης ὁ ἀδ.: Κ. Κυριαζόπουλος, 2^{ος} Ἐπ.: τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος Σ.: Στ.: «Υψηλάντης». Τὰ δύο τεύχη ἔχουσι πλουσίαν ὕλην καὶ τὸ πρῶτον εἶναι κεκοσμημένον δι' εἰκόνων τοῦ ἀδ.: Ἀγγελοπούλου Μεγ.: Διδ.: καὶ τοῦ ἀδ.: Γαλάνη Ὑπάτου Ταξίαρχου.

Rivista Massonica. Ρώμη. Ν° 7-8. 1912 Σελ. 235. Ἐχομεν τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ νέου τεκτ.: περιοδικοῦ Ὑψηλάντης, ἐν μεγάλῳ σχήματι, ἐκτυπωμένον εἰς πολυτελῆ χάριτην καὶ περιέχον πλουσίαν ὕλην, κεκοσμημένον δὲ δι' εἰκόνων τοῦ ἀδ.: Ὑπ.: Ταξίαρχ. Γαλάνη καὶ τοῦ ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: Ἀγγελοπούλου. Ἐκδότης εἶναι ὁ ἀδ.: Παπαδημητρίου, Συντάκτης ὁ ἀδ.: Κ. Κυριαζόπουλος 2^{ος} Ἐπ.: τῆς ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν Σ.: Στ.: Ὑψηλάντης.

Maçonniek Weekblad. Ἀμστελόδαμον Ν° 16 1912 Σελ. 278. Δυνάμεθα σήμερον νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτ.: περιοδικοῦ Ὑψηλάντης, ἐκδιδομένου κατὰ διμηνίαν ὑπὸ τῆς Στ.: Ὑψηλάντης ἐν Ἀθήναις. Συντάκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἀδ.: Κ. Κυριαζόπουλος. Ἐκδότης ὁ ἀδελφ.: Α. Παπαδημητρίου. Δύο τεύχη ἐξεδόθησαν ἤδη. Ἐν τῷ δευτέρῳ περιλαμβάνεται καὶ μελέτη περὶ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου. Μὴ γνωρίζοντες ἀτυχῶς τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δὲν δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν τοῦ περιεχομένου. Δυνάμεθα ὁμῶς νὰ εἴπωμεν ἀδιστάκτως ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀδελ.: ἐπεμελήθησαν τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ φύλλου τῶν καλλιτεχνικώτατα. Ἐλπίζομεν δι' αὐτὸ καὶ τὸ περιεχόμενον συνάδει πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀναμφισβητήτως ἀποτελεῖ ἐν θανμάσιον περιοδικόν.

Bruderhilfe. Λειψία. Ν° 5. 1912 Σελ. 128. Ἡ Στοὰ Ὑψηλάντης ἐν Ἀθήναις ἐκδίδει ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀδ.: Δρος Κ. Κυριαζοπούλου πολυτελῶς κεκοσμημένον περιοδικόν. Ἐκ τῆς πλουσίας ὕλης τοῦ τεύχους τούτου παραλαμβάνομεν τὰ ἐξῆς. (Σ. Μ. Ἐπακολουθεῖ δὲ λεπτομερεστάτη ἀνάλυσις τῶν διαφορῶν κεφαλαίων τοῦ 1^{ου} τεύχους, ὡς καὶ ἀπαρίθμησις τῶν τοῦ 2^{ου} Τεύχους).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Νόμων ΦΚΓ' τῆς 11 Ἀπριλίου 1859 καὶ ΒΥΞΑ' τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 30.000.000

διηρημένον εἰς 300.000 ὁμολογίας 100 Δραχμῶν ἑκάστην ἐπὶ τόκῳ ἐτησίῳ πρὸς Δρ. 2 1/2 %

ΜΕΤΑ ΔΑΧΝΩΝ

ΕΞΟΦΛΗΤΕΟΝ ΕΝΤΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

Σύνολον τῶν καταβλητέων λαχνῶν 14.925.000 Δραχμῶν

Πρώτη κλήρωσις μετὰ λαχνοῦ τῇ 1 Αὐγούστου 1912

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Α' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΕΙΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 106 ΚΑΘ' ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ

Τοῦ χαρτοσήμου ὄντος εἰς βάρος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

Πρώτη δόσις	Δραχμὰς	30	κατὰ τὴν ἐγγραφὴν
Δευτέρα	»	25	ἀπὸ 1 μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1912
Τρίτη	»	25	ἀπὸ 1 μέχρι 15 Ἰουνίου 1913
Τετάρτη	»	26	ἀπὸ 1 μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1913

Ἐπιτρέπεται ἡ προκαταβολὴ τῶν ὑπολειπομένων δόσεων καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν, ἀλλὰ μόνον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτῆς ἐπὶ ἐκπτώσει τόκου προεξοφλήσεως 2 1/2 % λογιζομένου ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ μέχρι 1 Νοεμβρίου 1913 χρόνου.

Β' ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δύνανται νὰ προκαταβάλωσι κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ὀλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁμολογιῶν ἐπὶ καταβολῇ ἐφ' ἅπαξ (τοῦ χαρτοσήμου εἰς βάρος τῆς Τραπεζῆς).

ΔΡΑΧΜΩΝ 103

ΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΑΧΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Οἱ ὁμολογιούχοι μετέχουσι πασῶν τῶν κληρώσεων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς Α' δόσεως, ἀλλ' οἱ καθυστεροῦντες μίαν ἢ πλείονας τῶν ἐπομένων δόσεων δὲν δικαιοῦνται εἰς λαχνούς ἐφ' ὅσον δὲν ἐξώφλησαν πρὸ τῆς κληρώσεως τὴν ἢ τὰς καθυστερουμένας δόσεις μετὰ τοῦ τόκου ὑπερημερίας.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἀλληλογραφίας ἐπὶ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως:

Παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς

ἀπὸ 15/28 Ἀπριλίου μέχρι 30 Μαΐου/13 Ἰουνίου 1912.

Παρά ταῖς ἐτέρας Τραπεζαῖς Ἴονικῇ Limited, Τραπεζῇ Ἀθηνῶν, Τραπεζῇ τῆς Ἀνατολῆς, Δαϊκῇ Τραπεζῇ, Ἐμπορικῇ Τραπεζῇ καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῶν

ἀπὸ 1/14 Μαΐου μέχρι 30 Μαΐου/13 Ἰουνίου 1912.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὁμολογιῶν δύναται νὰ γίνη:

Ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τραπεζικῶν γραμματίων, χρυσοῦ καὶ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν ὄψεως ἐπὶ Παρισίων, τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν ἐπιταγῶν γενομένων δεκτῶν εἰς τὸ ἄρτιον. Γίνονται δεκταὶ καὶ λίραι Ἀγγλίας πρὸς δραχ. 25.15 καὶ δολλάρια πρὸς δραχ. 5.15.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἢ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δι' ἀλληλογραφίας. Ἡ καταβολὴ τοῦ ἀντιτίμου γίνεται διὰ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν ὄψεως φράγκων, λιρῶν Ἀγγλίας καὶ δολλαρίων εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω τιμάς.

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν παραδοθῆσονται τοῖς ἐγγραφομένοις προσωριναὶ ἀποδείξεις, ἀνταλλαγησόμεναι διὰ προσωρινῶν ἀνωνύμων τίτλων πρὸς τῆς πρώτης κληρώσεως.

Οἱ προσωρινοὶ ἀνωνύμοι τίτλοι ἀνταλλαγήσονται διὰ τῶν ὁριστικῶν, φερόντων προσηρητέμενα καὶ τὰ σχετικὰ τοκομερίδια, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς τελευταίας δόσεως. Κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν δὲν τηρεῖται ἡ ταυτότης τῶν ἀριθμῶν.

Τοὺς ἀνωνύμους προσωρινούς τίτλους καὶ τοὺς ὁριστικούς ἀνωνύμους τίτλους οἱ ὁμολογιῶχοι δικαιούνται νὰ λάβωσιν εἴτε παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἴτε τῇ αἰτήσει των παρὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐτέρων Τραπεζῶν ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὑποκαταστημάτων αὐτῶν.

Πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἢ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐγγραφομένους ἀποστέλλονται ἀποδείξεις ἐγγραφῆς, οἱ δὲ προσωρινοὶ ἢ ὁριστικοὶ ἀνωνύμοι τίτλοι ἀποστέλλονται αὐτοῖς μόνον τῇ αἰτήσει καὶ ὑπ' εὐθύνην των, ἐπὶ καταβολῇ τῶν ἐξόδων ἀποστολῆς, ἀλλ' ἢ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ δέχεται νὰ κρατήσῃ τούτους πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Τίτλων αὐτῆς, ἀποστέλλομένης τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως πρὸς τὸν ὁμολογιῶχον μετὰ σημειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὁμολογίας ἐπὶ καταβολῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τοῦ χαρτοσήμου 50 λεπτῶν καὶ ἄνευ πληρωμῆς φυλάκτρων ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1914 λογιζομένην.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΛΑΧΝΩΝ

Λαχνοὶ κατὰ τὸ ἔτος 1912. Δύο κληρώσεις.

1 Αὐγούστου			1 Νοεμβρίου		
Ὁμολογ. μετὰ λαχνῶν	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογ. μετὰ λαχνῶν	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	100000	100000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000
16		125000	16		75000

Λαχνοί από τοῦ ἔτους 1913-1931. Τέσσαρες κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Μαρτίου			2 Μαΐου			1 Αὐγούστου			1 Νοεμβρίου		
Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν
1	100000	100000	1	50000	50000	1	75000	75000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000
16		125000	16		75000	16		100000	16		75000

Λαχνοί από τοῦ ἔτους 1932-1941. Τέσσαρες κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Μαρτίου			2 Μαΐου			1 Αὐγούστου			1 Νοεμβρίου		
Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν
1	100000	100000	1	25000	25000	1	75000	75000	1	25000	25000
5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000
16		125000	16		50000	16		100000	16		50000

Λαχνοί από τοῦ ἔτους 1942-1951. Τρεῖς κληρώσεις ἑτησίως.

1 Ἀπριλίου			1 Αὐγούστου			1 Νοεμβρίου		
Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν
1	100000	100000	1	25000	25000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000
16		125000	16		50000	16		75000

Λαχνοί από τοῦ ἔτους 1952-1956. Δύο κληρώσεις ἑτησίως.

1 Ἀπριλίου			1 Ὀκτωβρίου		
Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν	Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν
1	75000	75000	1	25000	25000
5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000
16		100000	16		50000

Λαχνοί από τοῦ ἔτους 1957-1967. Μία κλήρωση ἑτησίως.

1 Ἰουνίου		
Ὅμοιογ. μετά λαχνῶν	Λαχνοί	Σύνολον λαχνῶν
1	75000	75000
5	3000	15000
10	1000	10000
16		100000

